

FILMES

**ČESKÝ FILMOVÝ
A TELEVIZNÍ SVAZ**

120 00 Praha 2, Pod Nuselskými schody 3

ISSN 1212-3064

ZPRAVODAJ
5/2001

*Od tzv. sametové uteklo
už tucet let: můžeme si jen fandit,
že z hlediska různých tunelářských,
korupčních skandálů,
skrytých či zveřejněných,
jakož i jiných podobných opouletů
politických, to nebyl veletucet!*

Z obsahu:

NAŠI JUBILANTI

**ČLENSKÉ A NUSELSKÉ
ZPRÁVY**

POLEMIKA ING. FORMANA

TVŮRČÍ SOUTĚŽE
*(Vox Humana,
Trilobit Beroun 2001)*

POŠTOVNA

FESTIVALY ZA NÁMI
*(Ekofilm, Tourfilm,
18. Agrofilm, Bratislava, Jihlava)*

**PRAVIDLA SPOLUPRÁCE ČT
S AUTORY A PRODUCENTY**

FESTIVALY PŘED NÁMI
*(Cineciencia, Berlinale,
Stuttgart, Hirošima)*

JE ČT „BUMBRLÍČEK“?

IN MEMORIAM
*(Antonín Máša, Eduard Sedlář,
Jaromil Jireš)*

Vychází jako
PROGRAM 9. PŘEHLÍDKY
ČESKÉ DOKUMENTÁRNÍ
A ANIMOVANÉ TVORBY
29. LISTOPADU -
2. PROSINCE 2001

KINO PORTYČ - PÍSEK

NAŠI JUBILANTI

50 František Okrouhlík, kameraman * 5.1., Vladimír Okrouhlík, kameraman, jeho dvojče neplatící příspěvky * 5.1., Pavel Dominik, překladatel, úpravce * 14.2.

55 Jan Otčenášek, dramaturg a scenárista * 17.1., Ak. mal. Marie Satrapová, režisérka, výtvarnice * 18.1., Ing. Karel Jaroš, mistr zvuku * 22.1., Mgr. Majdalena Rachlíková – Garbini, scenáristka * 1.2., Kateřina Krejčí, dramaturgyně a scenáristka * 23.3., Alena Kubálková, režisérka (casting) * 24.3.

60 Vojtěch Štursa, režisér * 5.1., Pavel Vantuch, střihač a režisér * 22.1., Vladimír Dousek, kameraman * 26.1., Antonín Krosnař, kameraman * 26.2.

65 Zdeňka Hladíková, střihačka * 10.1., Jana Malásková, střihačka * 9.2., Dagmar Průchová, scenáristka a režisérka * 11.3.

70 Miloš Smetana, dramaturg a scenárista * 1.3., Emil Bártek, kameraman, * 23.3., Jarmila Šusterová, programová hlasatelka * 28.3.

75 Doc. PhDr. Jaroslav Bílek, CSc., teoretik a kritik * 1.1., Josef Vaníš, kameraman * 6.1., PhDr. Zdeněk Smejkal, kritik a teoretik, pedagog * 12.1., Ing. arch. Aleš Voleman, filmový a televizní architekt * 4.2., Doc. Ing. Tomáš Kulík, režisér * 8.2., Vlasta Styblíková, střihačka * 25.2., Mgr. Jiří Ployhar, fotograf a kameraman * 28.3.

80 PhDr. Jiří Látal, scenárista a režisér * 13.1., Zdeněk Hrubec, režisér * 2.3., Lada Vacková, režisérka * 4.3.

V prvním čtvrtletí roku 2002 oslaví svá významná životní jubilea také: nestor českých filmových režisérů (a členů Fitesu) Otakar Vávra * 28.2. 1911, druhý nejstarší český i americký režisér Jiří Weiss * 29.3. 1913, věčně svěží scenárista a dramaturg J.A. Novotný * 23.3. 1918, zpravodajský a televizní kameraman PhDr. Přemysl Prokop * 11.1. 1919, loutkář a scénograf František Tvrdek * 26.1. 1920, novinář, filmový kritik a překladatel z krásné francouzštiny Gustav Franci * 28.1. 1920, budovatel brněnské kameramanské školy Dalimil Řehák * 5.1. 1921, scenárista a režisér Svatopluk Studený * 17.2. 1921, scenárista, režisér a gagman Vladimír Svitáček * 17.2. 1921, umělecký maskér Miloslav Jandera * 23.2. 1921, učitel mnoha filmových střihačů Jaromír Janáček * 6.1. 1923, kameraman a pedagog Prof. Mgr. Ilja Bojanovský * 20.1. 1923, tvůrkyně mnoha vynikajících animovaných filmů Zdenka Skřípková * 13.2. 1923, dramaturg kreslených a loutkových filmů Jindřich Vodička * 17.2. 1923, televizní režisér a scenárista Pavel Kraus * 23.2. 1923, režisér a obránce důchodců Otakar Skalský * 12.3. 1923, scenárista Milan Pavlík * 24.3. 1923, mistr zvuku a barrandovský pamětník Miloslav Hůrka * 3.1. 1924, kostomlatký kameraman „pérák“ Míla Třešňák * 20.2. 1924, vídeňský Čech kameraman Hanuš Polák * 8.1. 1925, herec Gustav Vondráček * 12.1. 1925, televizní střihačka jedna z prvních Jarmila Vlčková * 23.2. 1925, kameraman a správce košířských obecních domů Josef Pešek * 28.2. 1925 a spoluzakladatel české televizní dabingové školy režisér a úpravce PhDr. Zdeněk Coufal * 15.3.1925.

ZPRAVODAJ Českého filmového a televizního svazu – FITES, Pod Nuselskými schody 3, 120 00 Praha 2. Tel./fax 2256 2331, v nutném případě 0606 417 269. Číslo účtu u KB Praha–východ je 26831–021/0100. Redaktor Martin Skyba. Sazba a tisk tiskárna Čistá u Mladé Boleslavi. Vychází 5x ročně za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Nadace ČLF. Registrace MK ČR č. 6452. ISSN 1212–3064. Expedice: DUPRESS, Podolská 110, 147 00 Praha 4, tel. 4143 3396, 0606 311 648. Toto číslo bylo dáno do tisku 12. listopadu 2001. Předplatné 200 Kč (včetně poštovného) je pro členy Fitesu zahrnuto v členském příspěvku. Cena jednoho výtisku v distribuci 28 Kč, s programem 9. přehlídky české dokumentární a animované tvorby v Praze 40 Kč.
E–mail: fites@quick.cz http://web.quick.cz/fites

**Největší událostí v činnosti FITESu
je koncem listopadu a začátkem prosince
9. přehlídka české dokumentární
a animované tvorby!**

Po čtyřech, dnes už legendárních, prvních ročnících, které se konaly
v Divadle Bolka Polívky v Brně
a po dalších čtyřech ročnících v pražském filmovém a televizním
klubu MAT

se podeváté sejdeme v Písku
od 29. listopadu do 2. prosince 2001.

V programu přehlídky, která se koná v píseckém kině PORTYČ, bude
vedeno 115 filmů a pořadů z Čech a Moravy. Vedle studentů FAMU
předvedou svoji tvorbu i žáci dalších dvou filmových škol. V tradičním okénku
slovenské dokumentární tvorby uvítáme kolegy z Bratislavy, kteří představí
celkem 9 snímků. Páteční večer bude zasvěcen dvěma pořadům o tzv.
vánoční krizi České televize. V sobotu 1. prosince odpoledne si naplánujte
cestu na přehlídku se svými dětmi či vnuky na pásmo zcela zbrusu nových
Večerníčků! V nedělním matiné si připomeneme rozsáhlé filmové dílo
animátorky a režisérky loutkových filmů Vlasty Pospíšilové.

Podrobný program
najdete jako přílohu
uvnitř tohoto Zpravodaje.

*(Tisková konference k přehlídce se koná
v úterý 27. listopadu 2001 od 13,00 hod. v MATU!)*

P O Z V Á N K A

Chcete být milionářem?

Přijďte na setkání dabingových tvůrců!

Přijďte na 22. Čtvrtletník FITESu

v pondělí 3. prosince 2001

od 17,00 do kina MAT.

Téma:

autorská práva překladatelů, úpravců a režisérů dabingu.

Nezapomeňte – 3. prosince 2001

od 17,00 hod. v kině MAT

(Praha 2, Karlovo nám. 19 –vchod též z ulice Odborů).

Blahopřání

Mezi držiteli vyznamenání propůjčených a udělených prezidentem republiky Václavem Havlem u příležitosti státního svátku České republiky 28. října 2001 ve Vladislavském sále Pražského hradu jsou také dva členové Fitesu. **Medaili za zásluhy** o Českou republiku převzal spisovatel, prezident Českého centra PEN klubu, politický vězeň komunistického režimu **Jiří Stránský**. **Medaili za zásluhy** převzal za vynikající umělecké výsledky také přední český filmový režisér a bývalý předseda Fitesu **Jiří Krejčík**. Oběma upřímně blahopřejeme!

Spolu s nimi přebírali vyznamenání i mnozí další, jejichž činnost úzce souvisí s rozvojem české audiovizuální kultury jako např. redaktorka samizdatového Originálního Videojournalu **Jarmila Bělíková**, fotografka–dokumentaristka **Dagmar Hochová – Reinhardtová**, evangelický duchovní působící v minulosti mj. i jako člen Rady České televize **Miloš Rejchrt**. Medaili za zásluhy byli za vynikající umělecké výsledky vyznamenání také herci **Jaroslava Adamová** a **Vlastimil Brodský**.

Ještě k 9. přehlídce:

Jako příloha tohoto Zpravodaje vychází program 9. přehlídky české dokumentární a animované tvorby, která se koná od 29. listopadu do 2. prosince v kinu PORTYČ v Písku. Do chvíle, kdy máte tento výtisk v rukou, jsme obeslali většinu našich členů, kteří se na ní budou prezentovat, s nabídkou a možností výhodného ubytování formou 50% úhrady těchto výloh Fitesem. Nabídka se samozřejmě týká i dalších zájemců až do vyčerpání objednané kapacity více než 30 hotelových pokojů (jedno– i dvoulůžkových). Základní podmínkou jsou samozřejmě zaplacené příspěvky. Průměrná cena za lůžko a noc (100%) je 400–500 Kč.

Last minute: 20. listopadu 11,00 hod.

Noví členové

Na schůzce výkonného výboru 8. října 2002 byla potvrzena přihláška **Sonji Sázkové**, režisérce brněnského studia České televize, čerstvé držitelce Ceny ARBOMedia za celoživotní přínos dabingové tvorbě, která jí byla udělena u příležitosti letošního ročníku Ceny Františka Filipovského v Přelouči. I další náš nový kolega je z dabingové líně a rovněž se letos v Přelouči neloučil bez ocenění: přihlášku **Václava Knopa** schválil výkonný výbor na schůzce 29.10. 2001 určitě bez ohledu na to, že získal v září v Přelouči Cenu FITESu a ARBOMedia.

Členské příspěvky

Pokračování oblíbeného seriálu tohoto listu: **Karel Pech** (*zápisné poslal obratem*), **Dušan Havlíček** (*dobrovolně a ještě přidal, dík!*), **Martin Velda** (*zápisné*), **MgA. Hana Pinkavová** (*přidala, dík!*), **Petr Kudela**, **Antonín Krošnař**, **Zuzana Dražilová** (*mírně přidala, dík!*), **Vítězslav Romanov** (*přidal také, dík!*), **Karel Žalud** (*včetně zápisného*), **Pavel Dominik a Karel Slach** (*oba přidali víc, dík!*), **Václav Táborský** (*přidal hodně*).

Dlužníků je ještě relativně hodně. Ale náš staříčkový počítač, v němž je uložena evidence Fitesu, čím dál tím víc zlobí, takže jsme nemohli přinést slíbenou „inventuru“ neplatičů, kterou jsme anoncovali v minulém Zpravodaji. Něco s tím snad uděláme do příště. Nicméně více spoléháme na vaši morálku, protože jako členové si určitě pamatujete, zda jste tuto základní povinnost – jak ukládají stanovy Fitesu – splnili či ne. Tak se – hříšníci! – polepšete!

Předplatné

Opakujeme text, který byl uveřejněn pod tímto titulkem již ve 4. čísle minule: zatím nemáme evidováno předplatné od **Mgr. Aleny Kottové, Advokátní kanceláře Kríž & Bělina, Gradiantu s.r.o.** a zatoulané je stále oznámení o předplatném **Jiříny K.**

Zprávy z NUSLÍ

** Člen FITESu a známý novinář **Miroslav Sígl**, kronikář obce Obříství, ve své aktivitě neumdlévá. Do naší knihovny věnoval svou čtvrtou sbírku půvabných veršů **Ach, kdyby**, které k jeho pětasedmdesátinám společně vydaly jeho tři děti. Přetiskujeme závěrečné verše básně, která dala sbírce jméno:

*Počítáš ovečky
do sta i tisíce,
a myslíš na krásu.
Hodiny tikají a buší nejvíce.
Modlíš se „Otče náš“,
oněmíš z „zdrávasů“.*

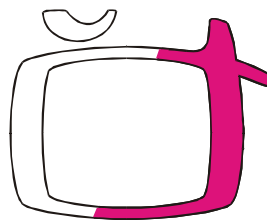
*Přestaň už
a myslí na vše,
co nám dnes tolik chybí.
Co všechno dělal bys,
kdyby, ach, kdyby.*

** 9. ročník Dnů evropského filmu – festivalu, který tradičně představuje třicítku nejnovějších celovečerních filmů ze zemí Evropské unie a České republiky a několik krátkých filmů – proběhne od 7. do 17. března 2002 v pražských kinech Lucerna a U Hradeb a od 18. do 27. března 2002 v brněnském sále Břetislava Bakaly. **Poznamenejte si tyto termíny do svých letošních diářů nejlépe na silvestrovský list, abyste je mohli převést do nového diáře jednoduše.**

** Valná hromada AČARS – Asociace režisérů a scenáristů – se sešla ve čtvrtek 8. listopadu večer v sále Bio-Konvikt (Ponrepo) v Praze 1 a měla být „jakýmsi úvodním krokem k zahájení nové éry, jejímž cílem je z asociace učinit prestižní organizaci zastupující a hájící společné zájmy obce režisérů (popřípadě scenáristů) vůči státním a zákonodárným orgánům, vůči České televizi a dalším producentům“. Valná hromada měla projednat mj. nové stanovy organizace, její přejmenování na Asociaci režisérů se zkratkou R.A.S., zvolit Radu a Představenstvo asociace a schválit jejich jednací řády. Diskuse k navrženému programu zpočátku vážla, pak se „rozproudila“, ale po vyřešení některých procedurálních otázek – podle stanov se nesešla potřebná nadpoloviční většina řádných členů (hosté skoro převažovali) takže Valná hromada nebyla „usnášeníschopná“ – bylo další jednání odročeno na 22. listopad tamtéž. O tomto rokování budeme podrobněji informovat v prvním Zpravodaji roku 2002.

(Pro pořádek dodejme, že po vlašném postoji vedení AČARS vůči scenáristům, ustavila se již před dvěma lety ve Fitesu sekce scenáristů a dramaturgů, která vyvíjí činnost zejména v souvislosti s novelizací Smlouvy o dílech slovesných, kterou ČT uzavřela s Fitesem, Obcí spisovatelů a Obcí překladatelů.)

** Každý, kdo se jen trochu zajímá o televizi veřejné služby, má nyní ideální možnost se o ní dovídat také při veřejných zasedáních Rady České televize. Schůzovním dnem je obvykle středa a její odpoledne, místo: restaurace v přízemí na Kavčích horách (pod závodní jídelnou), vchod je z rampy vedle hlavního vchodu, takže není třeba chodit přes vrátnici. Poté, co na členství v Radě ČT bezprostředně po volbě generálního ředitele Jiřího Balvína rezignoval Svatopluk Karásek, budou sice přihlížející postrádat jeho suchý humor, který uplatňoval při svých dotazech či projevech, nicméně o to možná budou příští jednání napínavější. Takže – kdo chce opravdu poznávat Českou televizi důkladně, měl by si aspoň jednou za čas přijít veřejná jednání poslechnout. Většinou to vždycky stojí za to! Neboť – „podle radních poznáte je.“

ČESKÁ TELEVIZE

** Tradiční tvůrčí Soutěž TRILOBIT BEROUN 2001 vyvrcholí prakticky za necelý měsíc – 15. prosince. Na jiném místě najdete o soutěži další informace, včetně nabídky

autobusové dopravy do místa slavnostního vyhlášení, ale tady doplňujeme definitivní složení poroty: sedmičlennou jury tvoří – vedle minule jmenovaných PhDr. Jarmily Cysařové, Otakara Koska, PhDr. Jana Svačiny a Doc. PhDr. Antonína Jelínka – Jarmila Turnovská (NFČFT), Jan Kristofori a Tomáš Kudrna.

*** Polský institut v Praze nás zve do kinosálu Maďarského kulturního střediska v Praze 1, Rytířská 27 např. na tyto zajímavá filmová díla: 19. listopadu (pondělí) v 17,30 hod „NAPŮL VÁŽNĚ“ (režie Tomasz Konecki, 2000), 26. listopadu v 17,30 hod „KLUCI NEPLÁČOU“ (režie Olaf Lubaszenko, 2000), 3. prosince v 17,30 hod. „POSLEDNÍ TRAJEKT“ (režie Waldemar Krzystek, 1989) a v pondělí 10. prosince opět v 17,30 ISMRT JAKO KRAJÍČEK CHLEBA“ (režie Kazimierz Kutz, 1993). Oba posledně jmenované filmy tématicky čerpají z noci z 12. na 13. prosinec 1981, kdy byl v Polsku vyhlášen výjimečný stav (tedy před dvaceti lety).*

*** Festival FAMU letos probíhal od čtvrtka 8. do neděle 11. listopadu, tedy o jeden den déle než je obvyklé. Pochopitelným důvodem je právě změna termínu – z původních dubnových dnů se kalendář festivalu termínově přesunul až po ukončení minulého a začátku nového školního roku, takže se shromáždilo více filmů než jindy. Porotu Fitesu, která navrhne Cenu Pavla Juráčka (letos už nedotovanou Nadací ČLF, ale ze zatím posledních prostředků NFČFT) tvoří Josef Eismann, Ing. Dita Hajná, Otakar Kosek, Ing. Alena Munková a muzikolog Tomáš Rataj. K výsledkům – vzhledem k uzávěrce – se vrátíme v 1. čísle nového ročníku.*

VÝZVA

PCPP ČT, tedy Publicistické centrum převzatých pořadů České televize, v očekávání profesionálně odvedené práce, má zájem rozšířit okruh spolupracovníků – překladatelů, úpravců a režisérů – pro tvorbu českých verzí dokumentárních a vědeckopopulárních filmů a pořadů.

Zájemci s praxí a zkušenostmi v této oblasti se mohou přihlásit u šéfproducenta centra Jana Rubeše nebo u producenta Petra Zvoníčka.

Základní kontakt: jan.rubes@czech-tv.cz

K prohlášení Iniciativy Česká televize - věc veřejná, Občanská liga a Sdružení Brno 20/21 ze dne 27. září 2001.

(viz „Zasláno“ – Zpravodaj 4/2001 str. 5)

V prohlášení tří iniciativ, které se objevilo v tisku, je řada tvrzení, na které chci reagovat. K volbě GR ČT zdůrazňuji, že **neveřejná** jsou pouze slyšení jednotlivých kandidátů, a to v souladu se zněním §7, odstavce 3, zákona 39/2001 Sb. o České televizi. Samotný akt volby bude veřejný.

Dále se rád pokusím vysvětlit, lépe řečeno objasnit, některá nepravdivá tvrzení zveřejněná v prohlášení iniciativ a týkající se ČT – studio Brno a mé osoby.

Podotýkám, že jsem se při šetření kauzy Brno, což mi bylo uloženo Radou ČT, sešel jak se zástupci Sdružení Brno 20/21, tak i s ředitelem dr. Zdeňkem Drahošem. Ani jedné straně jsem skutečnost, že chci vyslechnout stranu druhou, nezatajil.

Několik týdnů jsem pečlivě studoval veškeré dostupné materiály. Jde o značný počet dokumentů a někdy mi dalo velké úsilí najít přímé a navazující souvislosti.

Mezitím byly zveřejněny jak výsledky auditu v Praze (Price Waterhouse Coopers), tak i výsledky auditů v Brně a Ostravě (HZ Praha).

Z obou auditů vyplývá, že u všech tří provozů České televize byly zjištěny stejné nedostatky. Jedná se o **chyby systémové**. Závěry a doporučení k nápravě byla od obou renomovaných firem ve všech hlavních bodech v podstatě stejná: **ČT musí zeštíhlet, více centralizovat a kontrolovat celý systém.**

Přibližně ve stejné době, kdy byl zveřejněn audit, byla Radou ČT jmenována ze zákona její dozorčí komise, složená z pěti odborníků – ekonomů a právníků. O této komisi se Břetislav Rychlík z Brna vzápětí vyjádřil, že jde o naprosto **nedůvěryhodný orgán**. Neznám pohyby, které pana Rychlíka vedly k tomuto výroku, ale předpokládám, že všechny členy komise a jejich profesní kvality dobře zná.

Škoda jen, že sám nedoporučil svého nezávislého odborníka, přesto, že jsem jej o to při naší schůzce letošního 16. června v Brně žádal. Dozorčí komise znovu konstatovala, že je třeba provést důkladnou reorganizaci celého systému České televize ve smyslu zeštíhlení, centralizace a posílení kontroly.

Nikdo v Radě ČT nezpochybňuje řeč faktů, čísel a závažných odhalení v hospodaření. Hospodaření celé ČT je špatné, jak v Brně, tak v Praze i Ostravě.

Naším cílem ale není odvolat ředitele, který nehospodařil ani lépe, ale zřejmě ani hůře, než jeho kolegové v Praze a Ostravě. **Chceme zlepšit celý systém.**

Některým podepsaným z Iniciativy (panu Plachému a panu Rychlíkovi) jsem osobně sdělil, že po volbě generálního ředitele v Praze bude vypsáno výběrové řízení na místa ředitelů studií Brno a Ostrava. To ostatně zaznělo již několikrát na veřejných zasedáních Rady ČT.

Jsem toho názoru, že se má měřit všem stejným metrem. Nemožu tedy měřit v Praze v kilometrech, v Ostravě v metrech a v Brně v milimetrech. Televize v Praze má přibližně desetkrát více pracovníků, než v Brně. I nálezy v auditech jsou přibližně desetkrát vyšší. Také v Ostravě byly nalezeny přiměřené nedostatky.

Za zmínku stojí také skutečnost, že audit HZ zkoumal doklady v Brně až do roku 1993 (tedy osm let zpětně), zatímco v Ostravě byla řada dokladů v roce 1997 zničena záplavami a tedy zpětná kontrola nebyla možná.

Řediteli v Brně je vyčítáno, že převážnou část dodavatelských prací prováděly firmy bývalých zaměstnanců, a to bez řádných výběrových řízení. Je bezesporu pravda, že tento stav je špatný a může vést k vytvoření korupčního prostředí, případně nehospodárnosti.

Dovolím si uvést jeden postřeh. I přes skutečnost, že slyšení na post GR jsou nevěřejná a několik uchazečů mluvilo o korupci a o střetu zájmů v souvislosti s ČT Praha, **nikdo nechtěl nic konkrétního říci.**

Zde vidím obrovský prostor pro ty podepsané, kteří mají zřejmě větší zkušenosti v Praze nebo v Ostravě, aby se i tam pustili se stejnou vehemencí do rozkrývání nekalých praktik.

Ve zprávě auditora HZ Praha, „Televizní studio Brno a Televizní studio Ostrava, Oddíl V. – Shrnutí“ na str. 17 se praví: „Konstatujeme, že v několika případech učinilo vedení TS Brno rozhodnutí, která **nepovažujeme za zcela efektivní nakládání s majetkem ČT. U žádného z těchto rozhodnutí jsme však neshledali úmysl jakkoli ČT poškodit.**“ A dále pak: „Celkové vyčíslení finančního objemu ušlého zisku se pohybuje **v jednotlivých případech v řádu desítek tisíc Kč a v souhrnu nepřekračuje 300.000 Kč.**“

Dále se ve výše uvedeném prohlášení tří iniciativ praví: **Převádění celé kauzy ředitele Zdeňka Drahoše do osobní roviny považujeme za naprosto nedůstojné a nekorektní.**

S tímto názorem se plně ztotožňuji. Uvádím jeden malý příklad. Na veřejném slyšení dne 3. července 2001 předložilo Sdružení Brno 20/21 prostřednictvím Zdeňka Plachého jako tzv. důkaz č. 3 kupní smlouvu a související dokumenty na pozemek, který si zakoupil PhDr. Zdeněk Drahoš s manželkou ke stavbě rodinného domku.

Nedovedu posoudit, zda platba směnkou, nebo cena 1 700,- Kč za 1m² jsou **velmi výhodné podmínky** (v daném čase a dané lokalitě), na které poukazuje Sdružení Brno 20/21. Jsem ale přesvědčen o tom, že se jedná o soukromou věc ředitele Drahoše a zveřejněním těchto dokladů byl možná porušen i zákon č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů.

V prohlášení Inicativ se dále píše: „**Tuto nekorektnost zesiluje ještě zjištění, že Rada pověřila šetřením střetu zájmů v Brně bývalého zaměstnance brněnského studia Ing. Zdeňka Formana.**“ Zde si dovolím malou vsuvku. Překvapuje mne, že podepsaní zjišťují až nyní (27. září 2001), že šetřím střet zájmů v Brně a že jsem bývalým zaměstnancem ČT studio Brno.

Jsem si jistý, že jsem jim tento fakt **nezatajil**, neboť to byli právě oni, kteří mne o schůzku žádali a při níž 16. června 2001 na Kapucínském náměstí v Brně (přítomni: paní Plachá, Rychlíková, pánové Plachý a Rychlík) na mou práci v Brněnském studiu vzpomínali.

A nyní k mé údajně zatajované firmě. „**Ing. Forman zatajil, že vlastnil do roku 1997 společně s bývalou ředitelkou TS Brno Ing. Věrou Mikuláškovou firmu VIDEOFORM, zabývající se obchody v oblasti audiovizí,**“ píše se v prohlášení iniciativ.

Účelovou manipulaci, překrucování faktů a vytrhávání výroků z kontextu některými podepsanými pod peticí, dokresluje i ta skutečnost, že ve svém prohlášení k vlastnictví mě firmy zapoměli uvést, nebo schválně neuvedli, následující údaje:

a) firma VIDEOFORM, s.r.o. (IČO: 60713496, DIČ: 330-60713496) byla založena 8. srpna 1994, tedy více než rok po mém odchodu z TS Brno.

b) tato firma nikdy neprovozovala žádné podnikatelské aktivity a tedy ani žádné podnikatelské aktivity s Českou televizí.

c) společnost byla zrušena (likvidací) k 19.12.1997, tedy více než 3 roky před mým zvolením PS Parlamentu do Rady ČT

d) autoři prohlášení zapoměli uvést jména osob, či institucí, před kterými jsem existenci této společnosti **zatajil**.

Závěrem si dovoluji ještě jednu citaci auditora: „**V některých případech se informace zástupců iniciativy ukázaly dokonce jako nepravdivé a osoby, na které nás členové iniciativy odkázali, jimi předávané informace vůbec nepotvrdily.**“

Vítám tedy iniciativu všech podepsaných pod prohlášením, aby poslanci PS objektivně a spravedlivě zvážili mé další setrvání v Radě ČT.

Zároveň doufám, že poslanci ocení upřímnou snahu všech podepsaných, odvést pozornost od skutečných problémů v současné ČT.

Mrzí mne, že pod peticí připojili své podpisy i ti, kterých jsem si donedávna velmi vážil a kteří byli, podle mého názoru, pro neznalost věci evidentně zneužiti.

V Třebíči 15. října 2001

Ing. Zdeněk Forman
člen Rady České televize

A ještě k témuž:

Iniciativě České televize - věc veřejná, Občanské lize, Sdružení Brno

Podepsaným!

Prohlášením z 27.9. 01 jste se deklasovali na úroveň militantních bojůvek používajících polopравd, lží a podpásových tvrzení. Především však z textu čpí neuspokojené osobní ambice.

Vaše prohlášení uzavřelo veškeré možnosti k další diskuzi. Alespoň z mé strany. Nepovažuji Vás za partnery.

Milan Knížák v.r.

P.S. Divím se řadě podepsaných, že se nechají zneužívat k trapným a je degradujícím akcím.

TVŮRČÍ SOUTĚŽE **VOX HUMANA**

Cena VOX HUMANA, kterou na návrh výběrové komise uděluje porota složená z významných osobností politického, společenského a kulturního života, bude za letošní rok udělena až v pátek 25. ledna příštího roku. (Výsledky minulých ročníků byly programově vyhlašovány při příležitosti Dne lidských práv 10. prosince.) Vedou k tomu zejména technické důvody – ateliér Jana Kristoforiho, kde je tato cena tradičně předávána je v rekonstrukci.

Cenu uděluje hnutí VOX HUMANA a Český filmový a televizní svaz FITES televiznímu dílu, které se v daném roce výrazně zasloužilo o humanizaci světa, v němž žijeme.

Porota prvního ročníku ve složení Dana Němcová, Erazim Kohák a Jan Kristofori udělila cenu režisérce Dagmarě Průchové za dokumentární film IRMA. Jako druhý byl porotou (Petra Buzková, Erazim Kohák, Jan Kristofori) oceněn dokument Břetislava

Rychlíka JEDEN ROK. V loňském roce to byl oceněn Jiří Krejčík a jeho MATURITA V LISTOPADU. V porotě tentokrát zasedli Eva Vavroušková, Lubomír Zaorálek a Jan Kristofori.

Své eventuální návrhy na ocenění VOX HUMANA za rok 2001 můžete adresovat na adresu Fitesu k rukám PhDr. Jarmily Cysařové nebo na původní adresu ateliéru Jana Kristoforiho, Seifertova 25, 130 00 Praha 3.

TRILOBIT BEROUN 2001

Letošní ročník udělování Trilobitů, Ceny Vladislava Vančury a Čestných uznání vyvrcholí slavnostním vyhlášením výsledků v obřadní síni berounské radnice v sobotu 15. prosince 2001 ve 13 hodin. V Berouně to bude už podruhé a podruhé budou symboly cen z českého křišťálu z nižborské sklárny Rückel Crystal. Věříme, že předvánoční náladu přiblíží kromě běžného zpravodajství (doufejme, že i televizního) také dokument, který vzniká v Tvůrčí skupině Karla Dvořáka a který Česká televize uvede do konce ledna příštího roku.

Ti, kteří by si měli do Berouna přijet pro záslužná ocenění, budou včas vyzooměni. Zúčastnit se však mohou i další zájemci: Fites organizuje **společnou dopravu pohodlným autokarem**, který do Berouna odjede **ze stanice metra B STODŮLKY 15. prosince v 10,30 hodin**, tedy tak, aby účastníci slavnostního předání mohli nadýchnout také atmosféru tradičních berounských Vánočních trhů se živým Betlémem, třemi – rovněž živými – medvědy a dalšími atrakcemi. Paralelně s naší slavností bude v místním kině promítnut výběr z vítězných snímků, po nichž bude následovat beseda s oceněnými tvůrci.

Nezapomeňte se přihlásit včas! Záznamy na místa v autokaru přijímá tajemnice Jana Komersová do pondělka 10. prosince 2001 – telefonicky, faxem a rovněž na naši e-mailovou adresu!

POŠTOVNA

Poslancům Sněmovny PČR
Sněmovní 4
118 00 Praha 1

V Praze dne 30. října 2001

Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče,
jednáním Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání byl vytvořen problém kolem CME s následným arbitrážním řízením a hrozbou platby cca 40 miliard korun, kterou má uhradit Česká republika. V MF Dnes dne 27. října t.r. (str. A2) se v článku o rezignaci člena této rady Františka Schildbergera dokonce objevil názor poslance Ivana Pilipa, že „Radu je třeba bojkotovat, neboť se chová jako zločinecká organizace, ostatně i premiér Zeman řekl, že právě rada je jedním z důvodů, proč stát prohrál arbitráž se CME“. Od poslance Vladimíra Mlynáře se v tomtéž článku dovídáme, že „složení rady vylučuje možnost, aby jednala nezávisle a v souladu se zákonem“.

Žádáme Vás jménem více než 700 členů našeho občanského sdružení – Českého filmového a televizního svazu FITES – abyste využili prostředků své poslanceké iniciativy a přesvědčili mediální komisi, aby okamžitě zorganizovala

veřejné slyšení členů Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, kde by její členové měli veřejnosti vysvětlit svá současná počínání. Navíc by bylo velice čestné přizvat také (od 26. října 2001 již jen bývalého člena Rady R+TV) pana Františka Schildbergera, aby i zde vysvětlil stresy a tlaky, jimž byl ke svému odstoupení přinucen.

S pozdravem
za výkonný výbor
Martin Skyba

Vážený pan
Jiří Balvín
generální ředitel České televize
Kavčí hory
140 70 Praha 4

V Praze dne 1. listopadu 2001

Vážený pane generální řediteli, milý Jiří,
dovol, abych Ti jménem výkonného výboru a snad i všech členů Českého filmového a televizního svazu Fites blahopřál k potvrzení ve významné funkci, kterou zastáváš. Přejeme Ti, aby Tvá nelehká práce (dřina) dosáhla jen těch nejlepších a hlavně uspokojivých výsledků. Věříme, že jsi přijal tento závazek s velkou odpovědností a v tom, abys vyvedl Českou televizi ze současné až demoralizující stagnace, Ti budeme držet nejen palce, ale tam, kde to budeme umět a moci samozřejmě i pomáhat.

V tom smyslu se také těšíme, že budou rychle obnovena jednání o nové Smlouvě o vytvoření slovesných děl mezi ČT na straně jedné a Fitesem, Obcí spisovatelů a překladatelů na straně druhé. Dále očekáváme, že bude ze strany ČT realizován také bod 4a naší společné smlouvy – soutěž Trilobit bude porotou vyhodnocena do konce listopadu, slavnostní vyhlášení je 15. prosince ve 13,00 v Berouně, speciální pozvánku samozřejmě ještě zašleme.

S přáním dobrého zdraví a pevných nervů
srdečně

Martin Skyba

Druhý den poté

Dostávám řadu dotazů od lidí, kteří mi drželi palce ve výběrovém řízení před Radou České televize. Je mezi nimi i řada blahopřání k údajně „znovuzískané svobodě“, děkuji za ně a vážím si jich. K přihlášení se do výběrového řízení na generálního ředitele České televize jsem se rozhodl ze svého svobodného rozhodnutí, nebyl jsem a nejsem reprezentantem ani mluvčím jakýchkoliv zájmových, politických, či dokonce nátlakových skupin, což pozornému pozorovateli může být zřejmé z celého mého dosavadního života. Neprožíval jsem celé to kandidování nijak špatně a netrápím se ani nyní. Byla to dobrá zkušenost a všem ji doporučuji. Pomohla mi upřesnit si názor na mnohé aspekty fungování televize veřejné služby v Čechách, které léta kritizuji a občas i chválím. Člověk se v průběhu takového řízení zejména o sobě, svých blízkých, ale i o televizi a její radě mnoho doví. Nikdy však nemůžeme říci, že víme vše. To mobilizuje naši zvědavost.

Nejvíce, a to velmi mile, mě překvapila moje žena Monika, která zpočátku nesouhlasila, abych se do výběrového řízení hlásil, nakonec vše snášela a prožívala obdivuhodně na mé straně (ač umí být velmi kritická ke komukoliv včetně mě). Průběžně se rozčilovala nad různými „P.R.“ články v novinách a časopisech.

Když jsem šel na veřejné slyšení, má žena mi řekla, bude-li si to rada přát, abych ji ujistil, že v případě mého zvolení generálním ředitelem ona nebude pro Českou televizi

pracovat, nebude pro ni psát scénáře ani režírovat, i když má radost, že její práce je žádaná a přináší jí zřejmou satisfakci. Byla odhodlána žít se jinou prací. Moc jí za to děkuji, nebylo to od ní vůbec levné gesto.

Dotklo se jí, když mluvící „Balvínovy“ televize pan Jirušek, jinak skvělý maskot České televize, večer po veřejných slyšeních tří kandidátů zneužil webové stránky televize veřejné služby a pokusil se šířit pomluvu, že jsem se jako protikandidát jeho nadřízeného prozatímního ředitele před radou dopustil údajně zavádějící informace ohledně přímého přenosu z Velké Pardubické, když jsem si na dotaz rady dovolil kritizovat špatnou práci redaktorů, kteří nepovažovali za vhodné informovat diváky České televize o smrtelném zranění Anatola, favorita a posledního zahraničního koně v dostihu, na předposlední překážce. Redakce www stránek ČT se ani neuzarděla, když uveřejnila ostudné stanovisko Redakce sportu ČT k údajně „aféře“ okolo doběhu na VP. Ani Jiří Balvín, jako prozatímní generální ředitel, ani nikdo jiný z ČT, si nedovolili zveřejnit moji reakci, kterou jsem jim poslal obratem. Omluvy se v České televizi zřejmě nepěstují a i nadále budou nežádoucí. Nahlížím až nyní, že Rada ČT a já by nebylo dobré a vyvážené manželství. Věděla to zřejmě i rada. Mnozí radní si totiž s oblibou pouštějí na špacír zbytečně silácké řeči v neprospěch České televize (a dokonce i vůči fyzickým osobám) bez opory o relevantní fakta a argumenty. Musel jsem se smát, když mě pan radní Knížák na veřejném jednání přiřadil mezi „ty, kteří se aktivně angažovali v krizi okolo České televize na přelomu roku. . .“ neuvedl zdroj svých informací a dokonce na veřejném jednání Rady ČT ani nestál o moji odpověď. Někteří radní se po mnoho měsíců ukájejí tím, že s Jiřím Balvínem, jako prozatímním generálním ředitelem, hrají divadlo oblastní úrovně – hru na černé puntíky, vykřičníky, desetiprocentní srážky z platu a zdvižené ukazováčky. Je to nedůstojné. A kupodivu právě tito aktivisté se rozhodli pro Jiřího Balvína hlasovat. Od kultury vztahu mezi generálním ředitelem a Radou České televize především se bude odvíjet budoucnost této televize. Mnozí z radních relativizují urychlenou volbu poukazem na údajně nesnesitelný tlak, který byl a je na ně vyvíjen. Žádný z nich se však nebránil jedinou účinnou obranou – zveřejněním toho kdo, kdy, jak a na koho ve skutečnosti tlačil, kdo koho a ve prospěch koho nepřipustně a „nesnesitelně“ ovlivňoval apod.

Poslanci před skutečností, že rada, kterou zvolili, je pod tlakem, jen zavírají oči. Kdybych býval byl zvolen generálním ředitelem, tak bych spolu s účinnou nápravou nedostatků uvnitř České televize trval i na odpovědnosti za veřejně vyslovené výroky. Veřejně jsem to deklaroval na čtvrtletníku FITESu a naznačil jsem to i v projektu. Bránil bych Českou televizi, byl-li bych byl přesvědčen, že si výtky a políčky nezaslouží, že jsou šířeny nepravdivé skutečnosti, že jsou vyslovovány jen s cílem přizvít se, poškodit, ukázat vlastní ramena bez opory o fakta. . . A trval bych případně i na soudním projednání a účinné nápravě škod, došlo-li by k poškození osob nebo instituce. Dovedu si představit, že ani dnešní rada na takový dialog a zejména odpovědnost není připravena, a proto se uchyluje před koncesionáři České televize mj. i k cenzurování jednotlivých (ve skutečnosti projednaných) bodů schváleného programu ze zápisu o jednání, pořádá v rozporu se zákonem tajná jednání (kupříkladu v průběhu mého veřejného slyšení před Radou ČT nebyly projednávány žádné skutečnosti, na které se vztahuje ochrana osobních dat nebo ochrana obchodního tajemství, souhlas s veřejným projednáním mé přihlášky, jakož i uveřejněním projektu jsem na žádost rady poskytl). Předseda Rady ČT dokonce i na veřejných jednáních nedává hlasovat o jednotlivých návrzích členů rady, kteří si to pozoruhodně nechávají líbit.

Mám pocit, že všichni tři fináloví kandidáti jsme vytáčeli krásné piruety. Zahráli jsme si slušně divadlo. Veřejnost se bavila, ale ani rada ani novináři se o skutečné řešení problémů České televize do hloubky nezajímali (mé veřejné slyšení bylo o deset minut proti stanovenému harmonogramu zkráceno pro vyčerpání otázek členů rady). Není mi jasné, kdo byl v tomto divadle režisérem a kdo vrátným. Netuším, co se odehrávalo za oponou, co ve skutečnosti tak znechutilo dnes již bývalého radního Svatopluka Karáska. Jistě to nebyl prostý fakt, že byl i tentokrát, jako už v životě mnohokrát předtím, pouze přehlasován. Zastáváním menšinových stanovisek v daném čase, o jejichž správnosti byl hluboce přesvědčen, zatímco ostatní k nim teprve později přicházeli, se zabýval celý život a mj. i proto, když se později ukázalo, že jeho názor byl správný a občansky odpovědný, získal zasloužené uznání. Náleží mu i nyní.

Přesto jsem popřál nově zvolenému řediteli do manželství s touto radou mnoho štěstí. Rada České televize jako celek dává přednost poddajnému řediteli, se kterým má svoji

zkušenost. Její – sám často chybující – předseda se dokonce veřejně chlubí tím, že „umí s jeho slabými stránkami pracovat... „(sic!). Zákon mu však nic takového neukládá. Rada i novináři (včetně Karla Steigerwalda MFDnes 2.11. 2001 a dalších) vědí, že zákon o vysílání ukládá všem televizím vytvářet nezávislý program. Vědí, že minimálně jeden ze čtyřiceti kandidátů se rád schází s politiky, nezajímá je (ani pana Steigerwalda?), o čem s nimi jako kandidát na generálního ředitele jednal, co jim slíbil apod. Odpověď veřejnosti dluží nově zvolený generální ředitel i Rada České televize. Radní vědí, že takový ředitel je nebude zneklidňovat a pomůže jim mj. i v klidu přežívat. Bude se ohánět slovíčky jako „restrukturalizace“, o kterých za 25 let přežívání v této televizi a v její komunistické předchůdkyni nezačal ani přemýšlet. Je záhadou, kde se najednou v jeho projektu vzala.

Nám – ubohým koncesionářům – za naše peníze, natočí mj. i „Četnické humoresky“ !
Můžeme jen poděkovat, koncesionář a občan má takovou televizi, jakou si zaslouží. . .

Není to příliš radostná vize televize.

V Praze, dne 2. listopadu 2001

martin.vadas@volny.cz

FESTIVALY za námi

P R O T O K O L

ROZHODNUTÍ POROTY

o udělení cen na 27. ročníku Mezinárodního filmového festivalu o životním prostředí, přírodním a kulturním dědictví– EKOFILM 2001

Velká cena EKOFILMU

Tajuplné Mamberamo / Mysterious Mamberamo

režie: Pavol Barabáš, Slovenská republika

za překvapivě originální a obrazově působivý portrét mizejících ekosystémů a původních kultur, jejichž pochopení je hluboce významné pro existenci naší technologicky vyspělé civilizace.

Zvláštní cena poroty

Občan Kinský / Citizen Kinsky

režie: Olga Sommerová, Česká republika

za filmově čistý portrét člověka, pro kterého zůstal po všech životních peripetiích pojem „šlechtic“ duchovním vyjádřením odpovědnosti a lásky ke svěřenému.

Ceny v jednotlivých kategoriích:

Publicistika, zpravodajství

Ničitelé nádrží / Reservoir Raiders

režie: Bruno Sorrentino, Velká Británie

za snahu o objektivní zobrazení zdánlivě neřešitelných etnických konfliktů na Středním Východě, prezentovaných na případě omezených zdrojů vody.

Dokument

Outdoors: Poslední sedlák / Outdoors: The Last Farmer

režie: Günter Andersen, Dánsko

za originální zobrazení tradičního životního stylu 72letého farmáře Borgeho na dánském venkově.

Vědecký a vzdělávací pořad

Triumf života: Ti, kteří přežívají / Triumph of Life: The Survivors

režie: Mark Lienfield, Velká Británie

Film názorně zpracovává schopnost adaptace života na zemi po biologických katastrofách – jako varování pro člověka.

Volná tvorba

Čtyři kroky dvojpůlka / Four Steps Quarterturn

režie: Erika Hníková, Česká republika

Tragikomický příběh venkovské dívky, která sní o dráze modelky, vyniká autentičností a je výmluvným svědectvím o důsledcích falešně nastavených ideálů konzumní společnosti.

Cena za režii:

Paviáni Gelada – Bitvy Statečného srdce

Gelada Baboons – The Battles of Braveheart

režie: David Attenborough, Velká Británie

za unikátní svědectví o generační výměně v rodině paviánů, zpracované s mimořádným citem pro dramatickou příběhu.

Cena za scénář:

Energie pro 21.století – Naše cesta do světa obnovitelných zdrojů

Energy for the 21st century

Our Journey to a World of Renewable Resources

scénář: Vladimír Kunz, Česká republika

za předvedení argumentů některých našich politiků, proč to nejde.

Cena za kameru

Pelikáni – Obří africké oblohy / Pelicans –

Giants of the African Sky

kamera: Ernst Sasse, Německo

za poetické a poutavé obrazové vyjádření ekologického aspektu života afrických pelikánů.

Cena Ministerstva životního prostředí

Ošklivá kráska muréna / The Moray Eel – An Ugly Beauty

režie: Steve Lichtag, Česká republika

za poetický pohled pod mořskou hladinu, kde se filmová kamera stává svědkem porozumění mezi rozdílnými živočichy – člověkem a murénou.

Cena města Český Krumlov

Las Vegas v Doupovských horách – Nedej se !

Las Vegas in the Doupov Hills – Don't be a Pushover

režie: Martin Slunečko, Česká republika

za film, který poukazuje na ohrožení kvalitní krajiny Doupovských hor megalomanskými záměry zábavního centra a odhaluje politicko – občanský konflikt.

Cena Transgasu, a.s. generálního partnera festivalu

Model BIO

režie: Karel Merhaut, Česká republika

Model BIO ukazuje problémy, houževnatost i úspěchy některých sedláků, kteří se rozhodli jít cestou produkce ekologicky čistých potravin.

Cena SFŽP

Vetřelci z planety Země / Aliens from Planet Earth

režie: Rob Sullivan, Amber Delahooke, Velká Británie

za varování před následky invaze cizích druhů na ekologickou rovnováhu ekosystémů.

Mezinárodní porota pracovala ve složení: Prof. akad. sochař Vladimír Preclík (předseda), ČR, Ing. Jarmila Hanáková, ČR, Mgr. Alena Hynková, ČR, Mgr. Kateřina Javorská, SR, Jan Barica Ph.D., D.Sc., Kanada, Mgr. Ján Oparty, SR, PhDr. Ivan Rynda, ČR, Ing. Jaroslav Stoklasa, Csc., ČR, Jan Uhde Ph.D. Professor Hamilton University, Kanada

34.ročník Mezinárodního filmového festivalu ITOURFILM 2001 - Karlovy Vary

Ve dnech 25. – 26. září 2001 proběhl 34.ročník nejstaršího filmového festivalu turistických filmů na světě **TOURFILM 2001**, který se tradičně konal v nejznámějších českých lázních, ve městě filmových festivalů – v **Karlových Varech**.

Hlavním pořadatelem festivalu byla Česká centrála cestovního ruchu, Město Karlovy Vary ve spolupráci s agenturou Avant Promotion. Hlavními partnery festivalu byly AMERICAN EXPRESS, ARBO MEDIA a ČSA. Festival je členem Mezinárodního výboru filmových festivalů zaměřených na cestovní ruch (C.I.F.F.T.) se sídlem ve Vídni.

FILMOVÁ SOUTĚŽ

Letošní ročník zaznamenal rekordní účast 102 zemí, které představily 365 snímků a multimedií.

Grand Prix festivalu získal thajský snímek „*LIFE IS BEAUTIFUL*“, který byl oceněn již na festivalech v Cannes a na ITB Berlín.

Do kategorie televizních snímků se letos přihlásilo 100 účastníků, což představuje 100% nárůst proti loňskému ročníku, přičemž zájem zahraničních televizí o tuto soutěž stále vzrůstá. Cestopisné filmy u televizních diváků celého světa ve velké oblibě, a proto televizní stanice se snaží uspokojit tuto poptávku širokou nabídkou těchto filmů. V televizní kategorii zvítězil snímek německé televize ZDF – „*Australien – Kontinent aus Feuer*“. Nad touto kategorií převzala záštitu Česká televize, která rovněž byla mediálním partnerem festivalu.

Součástí festivalu byla i soutěž v kategorii turistických webových stránek a CD ROMů z celého světa. Vítězem se stala webová stránka s názvem přihlašovatel ICEP PORTUGAL. Mnoho těchto stránek představuje špičku zejména svým. Odborníci vysoce ocenili nejen grafické a obsahové zpracování, ale i rychlost stránek. V té naše subjekty zatím zaostávají.

TOURFORUM

Letošní ročník přednášek Tourforum byl mj. obohacen o přednášku s aktuální tematikou. Vedoucí zahraničního zastoupení ČCCR v New Yorku Kateřina Pavlitová seznámila přítomné se současnou situací v New Yorku.

Nový marketingový záměr ČCCR na příští rok „*ROK 2002 – ROK ČESKÉ KUCHYNE*“. v rámci Tourfora představila PhDr.Nora Dolanská, ředitelka sekce marketing.

Vyvrcholením festivalu bylo slavnostní předávání cen v Karlovarském divadle a následný slavnostní večer města Karlovy Vary „*Karlovy Vary a 300 let Grandhotelu PUPP*“.

35.ročník **TOURFILM**u 2002 se bude konat 19. – 20.9.2002.

TOURFILM 2001

GRAND PRIX

LIFE IS BEAUTIFUL,Thajsko

Tourism Authority of Thailand, United Kingdom

1. kategorie

Ibiza – The Island, Španělsko

Formento del Turismo, Ibiza

Fantasy Korea, Korea

Korea National Tourism Organisation, Germany

Tirol-Land in the Mountaines, Rakousko

Tirol Tourist Board – Cine Tirol, Austria

2. kategorie

New Beijing Great Olympics, China
Embassy of China, Czech Republic

OMAN

Emirates Airline, Czech Republic

More room, USA

American Airlines, Czech Republic

3. kategorie

Australien – Kontinent aus Feuer
ZDF, Germany

Bornholm mimo sezónu

Afís, Asociace Film a Sociologie, Česká republika

Travelling in Hungary

NRK, Norway

TV JURY PRIX

Fero Fenič– projekt: CESTOMÁNIE
Febio, Česká republika

**PRIX EUROPEAN FEDERATION
OF TOURIST PRESS**

*Sydney & New South Wales, **Australia***
Siam Travel, Czech Republic

ENIT

Olympic game Salt Lake City, USA
Česká Olympijská, Czech Republic

PRIX REGION KARLOVY VARY

Berlin–different every hour
Berlin Tourismus Marketing, Germany

PRIX FIJET (tourist press)

Nadja s legs, Rakousko
Austrian Airlines, Czech Republic

PRIX MAJOR Karlovy Vary

Breathe – Vancouver
Tourism Vancouver

PRIX CZECH TOURIST AUTHORITY

Chequia un espejo de Europa
Television Espanola S.A.

MULTIMEDIA TOURIST FESTIVAL 2001

PRIX VZP ČR

ICEP Portugal, Czech Republic

Osmnáctý AGROFILM v Nitře

Mezinárodní filmový festival AGROFILM v Nitře se letos konal pod heslem „Lidem chléb a mír“ už poosmnácté (1. –5.10. 2001). Vznikl ještě jako „československý“ a zdá se, že takovým zůstal dosud. Třeba už proto, že organizační centrum je v Praze (EMERING FILM PRAHA), ale také proto, že i letos nejvíce filmů v soutěži bylo z České republiky. Mezi devadesáti jich bylo čtrnáct (slovenských třináct, po šesti z Kanady, Německa, Polska a Portugalska, pět z Irska, atd.). I tentokrát byl laskavým hostitelem festivalu Výzkumný ústav živočišné výroby.

Devítičlenná porota, jíž už tradičně předsedal Dr. Dušan Roll (je jejím předsedou od prvního ročníku), měla velmi těžký úkol při hodnocení – soutěž totiž měla letos mimořádně vysokou úroveň.

Soutěžilo se v kategoriích: a) vědecké a populárně vědecké, b) výukové a instruktážní, c) dokumentární a publicistické, d) informační a prestižní.

Mezi oceněnými snímky byly české videoprogramy zastoupeny jen jednou, zato navýsost viditelně. Velkou cenu festivalu (Cena vlády Slovenské republiky) MAGNA MATER získal videoprogram **L.V.A. viděti – o přírodě a lidech lednicko-valtického areálu**. Byl natočen ve studiu SKYFILM Prostějov v režii Jarmily Kocourkové a Ivana Stříteského, který stál také za kamerou při realizaci snímku. Byl to už jeho třetí pokus obstát v očích mezinárodní poroty, letos se mu to podařilo vrchovatě. Ocenění nejvyšší cenou AGROFILMU je výrazným zadostičiněním „Ekologickému audiovizuálnímu centru“, které se soustavně věnuje zajímavým lokalitám, často ohroženým bezohledností lidí a naproti tomu střezným nadšenými ochranáři přírody. Nejinak v oceněném snímku. Jeho hlavním „hrdinou“ je nejen UNESCEM chráněná oblast, ve které se nachází několik přírodních rezervací, ale především lidé, kteří tu žijí, normálně hospodaří, samozřejmě ekologicky. Zájem autorů je však širší – snaží se divákům ukázat, že v krajině pod lednickým minaretem mohou strávit příjemnou dovolenou a navíc získat nové, snad i překvapivé znalosti.

Po deseti letech se český snímek dočkal opět nejvyššího ocenění na tomto mezinárodním festivalu.

Ladislav Tunys

SLOVENSKÝ HRANÝ FILM 2001

V nadváznosti na minuloroční októbrovú prehliadku *Slovenský hraný film 2000*, ktorej vlnajší nultý ročník bol nepriamym pokračovaním prehliadky *Slovenská filmová a televízna akadémia uvádza Výber slovenských filmov 90–tych rokov*, sa tohto roku v bratislavskom Charlie centre konal prvý oficiálny ročník prehliadky *Slovenský hraný film 2001*. Prehliadku v termíne 26. – 27. októbra 2001 organizovala Slovenská filmová a televízna akadémia (ďalej SFTA) v spolupráci so Slovenským filmovým ústavom, spoločnosťou Charlie's s. r. o. s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR. Cieľom prehliadky je pravidelne prezentovať filmy, ktoré na Slovensku v príslušnom roku vznikli. Počet filmov tohtoročnej prehliadky zodpovedá stavu slovenskej kinematografie a ako hovorí Ondrej Šulaj, prezident SFTA: „Čakali sme, že odbornej verejnosti i divákovi predstavíme najmenej tri až štyri nové slovenské hrané filmy. Nestalo sa tak, a preto sme upustili aj od plánovaného udeľovania cien akadémie jednotlivým filmárskym profesiám.“

Prehliadka *Slovenský hraný film 2001* uviedla v dvojdielnom programe dva celovečerné hrané filmy: *Hana a jej bratia* (r. Vladimír Adásek, 2001) a *Vadí nevádi* (r. Eva Borušovičová, 2001). Pred projekciami spomínaných filmov boli ako súčasť podujatia uvedené tri bloky animovaných filmov, ktoré prezentujú najnovšiu tvorbu študentov Katedry animovanej tvorby FTF VŠMU. Predstavilo sa osem krátkych animovaných filmov a cvičení: *Ako sa kedysi praľo a možno aj bude prať* (r. Michal Uhrín, 2001), *Anatómia myšlienky* (r. Peter Košťál, 2000), *Čo máš proti prasiatku* (r. Michal Uhrín, 2001), *Do dna* (r. Jana Slovenská, 2001), *Každodenná paša* (r. Martin Snopek, 2001), *Lýskylovenie* (r. Michal Uhrín, 2001), *Niekoľko stotočných* (r. René Zálešák, 2000) a *Vedieť* (r. Ivana Zajacová, 2000). V čase konania prehliadky sa uskutočnilo aj pravidelné Valné zhromaždenie SFTA, na ktorého programe bola voľba nového prezídia, ale aj aktuálne problémy slovenskej kinematografie (Slovenský audiovizuálny fond), ako aj samotný chod a činnosť SFTA. SFTA každoročne vyhlasuje aj film nominovaný za SR na Oscara. Tento rok nastala zmena, lebo v hlasovaní sa nevyjadrovali len členovia Prezídia SFTA, ale všetci členovia akadémie, ktorí sa uzhodli, že za rok 2001 bude Slovensko bez nominácie na Oscara.

Vstup na všetky predstavenia prehliadky *Slovenský hraný film 2001* bol voľný. Prehliadka *Slovenský hraný film 2001* sa už druhý rok v marazme slovenskej kinematografie vytrvalo pokúša prezentovať tvorbu, ktorá v danom roku vznikla. Jej snaha je aktuálna aj v čase diskusií okolo návrhu Zákona o Slovenskom audiovizuálnom fonde. Ako hovorí Ondrej Šulaj: „Nechceme zbytočne robiť veľký rozruch v čase, keď pôvodná tvorba nemôže kvantitou konkurovať okolitým krajinám, dúfame však, že budúci ročník už môže byť prelomový. Svedčia o tom aj pridelené granty, ktoré by mali naštartovať päť až šesť nových filmových projektov. Aj preto sa oplatí udržiavať tradíciu týchto prehliadok.“

kontakt: Simona Nôtová–Tušerová, tel.: 02/52 73 32 12, 57 10 15 25, fax: 02/52 73 32 14, e-mail: filmsk@sfu.sk

Závěrečná tisková zpráva **5. Mezinárodního festivalu** **dokumentárních filmů Jihlava 2001**

Podtitulem letošního festivalového ročníku je kratičká věta: Myslet filmem. A trychtýř je jen hravým návodem pro dešifrování většího množství významů, které jsou ve všem, co nás obklopuje, obsaženy. Lze-li s trychtýřem stejně vidět najednou jinak, nově, pak i filmy můžeme číst různými způsoby.

Marek Hovorka (ředitel festivalu)

V pondělí 29. října 2001 ve 20.30 byl slavnostně zakončen již 5. ročník Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava 2001. Letošní ročník, ve znamení trychtýře a s mottem Myslet filmem! navštívilo kolem 600 akreditovaných návštěvníků. Poprvé se také kromě kina Dukla a Sokol konala představení na Malé scéně Horáckého divadla.

Soutěž Česká radost

Cena pro nejlepší český dokumentární film 2001

V soutěžní sekci českých dokumentárních filmů se představilo 6 snímků:

Panenka proti zbytku světa – režie Jan Gogola ml.

Nachové plachty – režie Miroslav Janek

Hry prachu – režie Martin Mareček / předpremiéra filmu

Noční hovory s matkou – režie Jan Němec

Exprmntl KBH – režie Alice Růžičková

Starověrci – režie Jana Ševčíková / světová premiéra

Festivalová porota, ve složení: Bohuslav Blažek (ekosociolog), David Černý (výtvarník), Vladimír Just (divadelní a filmový publicista), Miroslav Kalina (zaměstnanec Českých drah a.s., Jihlava), Peter Kerekeš (slovenský režisér), Filip Remunda (student Katedry dokumentární tvorby FAMU Praha) a Karel Vachek (režisér, básník, malíř, pedagog FAMU), udělila **Cenu pro nejlepší český dokumentární film 2001 filmu Martina Marečka Hry prachu**. Cena pro nejlepší dokumentární film roku 2001 je podpořena 2 400 metry barevného 16 mm filmu FUJI, které věnovala firma Ultralab a syn.

Vítězný film Hry prachu vznikl na podzim roku 2000 a pojednává o obou stranách konfliktu při událostech kolem pražského zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky v pražském Kongresovém centru v září 2000. Martin Mareček je studentem Katedry dokumentární tvorby FAMU, dílny Karla Vachka.

Cenu diváků získal také film Martina Marečka Hry prachu.

Cenu města Jihlava za přínos světovému filmu převzal již na zahájení festivalu z rukou primátora města ing. Vratislava Výborného americký experimentální filmař Jay Rosenblatt. Letos byla v Jihlavě uvedena jeho rozsáhlá retrospektiva.

Dalším vzácným hostem festivalu byl mladý litevský režisér Audrius Stonys. Jeho vláčné mediativní dokumenty objevují krajinu východu, popisují rozklad a pád Sovětského svazu, trauma svobody, cestu k víře i jen prosté radosti vylištěného venkova.

Své filmy na festival přijeli představit také režiséři Miroslav Janek, Helena Třeštíková, Matěj Mináč, Pavel Koutecký, Jana Ševčíková, Jan Gogola ml., a další. K festivalu proběhl také bohatý a hojně navštěvovaný doprovodný program (koncerty – švýcarští videoartisté – My Body Electric, Tam tam orchestra, Chorchestr, Jan Burian a divadelní představení souborů Divadlo Continuo, Buchty a loutky, Dekadentní divadlo Beruška, Kočovní divadelní společnost Klekíhopetry).

V rámci festivalu letos poprvé v České republice proběhla Burza námětů (více informací přikládáme ve zvláštní tiskové zprávě).

Festival Jihlava 2001 byl věnován Andreji (Nikolaji) Stankovičovi.

V Jihlavě, 29.10. 2001

Závěrečná tisková zpráva **Burzy námětů Jihlava 2001**

Datum workshopu 25. – 26.10.2001, Pitching 28.10.2001

Místo konání : Jihlava, Vyšší odborná škola

„Burza námětů“ je koncipována jako část jihlavského festivalu dokumentárních filmů. Je to vzdělávací projekt, který si klade za cíl vytvořit most mezi producenty a investory ze zahraničí a českými autory. Domácím dokumentárním režisérům by chtěl otevřít cestu k mezinárodním koprodukcím a naučit je jak prosazovat své projekty na evropském filmovém trhu. Na rozdíl od mnohých teoretických seminářů jde o projekt čistě praktický – klade si za cíl vytipovat nejslibnější dokumentární projekty na domácí scéně a jejich autorům pomoci při jejich prosazení na mezinárodní úrovni.

Do workshopu zaměřeného na trénink prezentace projektů se přihlásilo celkem 52 námětů a z toho bylo vybráno 13. Z těchto 13 bylo 9 českých, 1 z Bulharska (Vladimír Andrejev), 1 z Polska (Grzegorz Pacek), 1 z Rumunska (Florin Iepan) a 1 z Velké Británie (Dalia Neis).

Workshop trval dva dny jeho lektory byli Paul Powels (Belgie) a Keim Klaassen (Holandsko).

Režiséři a producenti se učili, jak mají své projekty prezentovat před commissioning editory . Autoři měli celý den na to, aby své projekty přepracovali.

V sobotu 27.10. předstoupili před porotu, jejíž členy byli producenti z 5 evropských televizních stanic – Jutta Krug (WRD/Arte), Christianne Philipe (RTBF), Wim Van Rompaey (Lichtpunt), Leena Pasanen (YLE Teema) a Antonín Trš (ČT).

Zahraníční hosti byli příjemně překvapeni kvalitou našich námětů a po skončení fora projevíli předběžný zájem o náměty režisérů : R. Sedláčka (Children of the Revolution), K. Čtveráčka (The Man Who Painted the Sea), Radovan Slánský (My Erotic Village), M. Tomin (The Children of Disent), F.Iepana (Cousin Werner) a D. Neis (Missing Meilich – Seeking Walter).

Producenty Burzy námětů byli – Andrea Prengyová a Filip Remunda.

Producenti by rádi celou akci zopakovali v rozšířené podobě i v příštím roce.

Letošní burza byla velmi pozitivně přijata jak hosty z ČT, např. programovou ředitelkou ČT – Alenou Müllerovou, tak i zahraničními hosty.

Projekt se uskutečnil ve spolupráci s European Documentary Network a byl podpořen Eurekou Audiovisuel, British Councilem, a Delegation Valonie Brusel.

Součástí workshopu byl též otevřený seminář o evropských koprodukcích, který se konal v sobotu 27.10.2001.

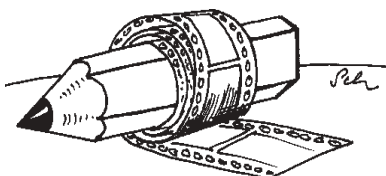
(Pozn. red.: stylistka této zprávy by se měl vrátit do základky a naučit se česky, mnohé výrazy by totiž napsal „jak mu zobák narost“! Inu – „je to mládí, kterému dnes patří svět...“)

Pravidla ČT pro spolupráci s autory a nezávislími výrobci

I. ZÁSADY ZPRACOVÁNÍ NÁMĚTŮ DORUČENÝCH ČESKÉ TELEVIZI

Cílem České televize při práci s náměty od autorů je především:

zaručit striktní dodržování příslušných právních předpisů, zejména autorského zákona; chránit autory námětů před neodůvodněnými procedurálními průtahy a dlouhodobou nejistotou ohledně případné

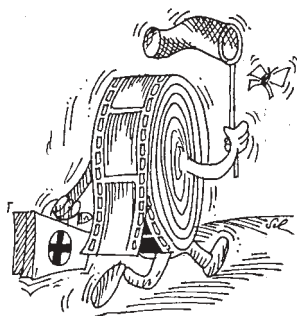
realizace jejich projektů; v souladu s posláním televize veřejné služby optimálně využívat předložené náměty a na jejich základě dále rozvíjet původní českou filmovou a televizní tvorbu. Organizační struktura České televize se specializovanými redakcemi, producenty, centry a tvůrčími skupinami přináší výhodu v podobě kvalifikovaného rozhodování v první linii. Pro autora námětu je výhodné, pokud adresuje svůj námět věcně příslušné redakci (producentскому centru). Pokud adresuje námět České televizi v Praze jako instituci, přidělí jej věcně příslušné redakci nebo producentскому centru ředitelství programu nejpozději do pěti pracovních dnů od doručení námětu. O námětech, adresovaných bez bližšího určení televizním studiím Brno a Ostrava, rozhoduje hlavní producent. Hlavní producenti a šéfredaktoři postoupí námět nejpozději do pěti pracovních dnů od jeho doručení věcně příslušné redakci nebo tvůrčí skupině. Za odpověď autorovi (předkladateli námětu) dále uvedeným postupem odpovídá šéfredaktor redakce nebo producent tvůrčí skupiny. Šéfredaktor nebo producent odpoví nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy byl námět do České televize doručen. Tato odpověď může mít zejména následující podoby: sdělení, že redakce (tvůrčí skupina) námět odmítla – v tom případě musí být povinnou součástí odpovědi věcné zdůvodnění; sdělení, že redakce (tvůrčí skupina) se rozhodla předložit námět do nabídky pro vysílací schéma ve stávající podobě – v tom případě uzavře s autorem smlouvu opravňující výhradně Českou televizi k užití námětu (pro sjednané způsoby užití) a zaplatí odměnu. Do uzavření písemné smlouvy má autor právo nabízet námět i jiným subjektům a záleží na něm, zda je ochoten čekat (v závislosti na přípravě vysílacího schématu) na definitivní odpověď, tj. předložení smlouvy ze strany České televize; má-li redakce (tvůrčí skupina) o námět zájem, avšak tento dle dramaturgických připomínek vyžaduje úpravy, uzavře s autorem smlouvu o vytvoření díla a poskytnutí licence s uvedením požadavků na úpravy.

Je nepřipustné, aby Česká televize výslovně podmiňovala přijetí námětu zajištěním částečného či úplného finančního krytí ze strany autora (např. zajištěním sponzora).

Definitivní rozhodnutí, přijaté při přípravě vysílacího schématu a výrobního úkolu, sděluje písemně a bez zbytečného odkladu autorovi námětu producent, který námět do vysílacího schématu nabídl. Od okamžiku přidělení námětu šéfredaktorovi (producentovi tvůrčí skupiny) je šéfredaktor (producent tvůrčí skupiny) odpovědný za veškerou komunikaci s autorem námětu. Tato odpovědnost je nepřenosná.

II. ZÁSADY VÝBĚRU SPOLUPRACUJÍCÍCH FIREM (NEZÁVISLÝCH VÝROBCŮ)

Česká televize přistupuje ke spolupráci s nezávislým výrobcem zejména tehdy, když nedisponuje vlastními kapacitami k realizaci plánovaného pořadu ve stanoveném čase, je nezávislý výrobce nositelem práv k námětu vyráběného pořadu, má zájem podílet se na jeho výrobě a nabízí České televizi oboustranně přijatelné podmínky spolupráce, je nezávislý výrobce schopen realizovat projekt při zachování požadované kvality finančně výhodněji než Česká televize ve vlastní produkci, nezávislý výrobce přináší částečné finanční krytí nákladů na výrobu pořadu (koprodukce) a za podmínek, respektujících platné interní předpisy České televize, umožňuje projekt realizovat lépe, než by jej mohla uskutečnit Česká televize ve vlastní produkci, Česká televize vyrábí pořad na základě akce, která by se jinak konala i bez její účasti (koncert, divadelní představení atd.), je nezávislý výrobce nositelem technologie nutné pro výrobu pořadu a nabízí tuto kapacitu za prokazatelně výhodných podmínek, nezávislý výrobce nabízí výhodnější ekonomické podmínky výroby pořadu ve srovnatelné kvalitě. Rozhodnutí o vstupu do společné výroby, koprodukce nebo zadání zakázky na výrobu pořadu je v kompetenci odpovědného šéfredaktora (producenta tvůrčí skupiny). V případech hodných zvláštního zřetele konzultuje šéfredaktor (producent tvůrčí skupiny) toto rozhodnutí se svým přímým nadřízeným. Pro každou takovou spolupráci bude vyhotovena smlouva, jejíž nedílnou součástí bude zejména scénář, rozpočet, výrobní plán a seznam štábu (herecké obsazení). Obligatorními podmínkami, jejichž bezvýjimečné splnění vyžaduje Česká televize od všech nezávislých výrobců spolupracujících na výrobě pořadů,

jsou: dramaturgický dohled nad výrobou pořadu; kontrola konečného vyúčtování veškerých nákladů na výrobu pořadu; kontrola celkového rozpočtu a průběžného čerpání nákladů na výrobu pořadu; možnost neproplacení předem nedohodnutých vícenákladů; získání výhradní licence k užití pořadu sdělováním veřejnosti, zejména vysíláním televizi na území ČR.

Při spolupráci s nezávislými výrobci se Česká televize řídí obecně platnými právními předpisy, zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění, zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, Statutem České televize, popř. Kodexem České televize.

FESTIVALY před námi

** 4. ročník Mezinárodního festivalu vědeckých filmů – CINECIENCIA – se koná od 16. do 26. listopadu 2001 v rámci 12. mezinárodního festivalu dokumentárních filmů AMASCULTURA v Portugalsku. Naše velvyslanectví v Lisabonu ale obdrželo tuto informaci a formulář přihlášky až po termínu uzávěrky, která byla 30. září 2001. Pro případné zájemce o účast v dalším ročníku uvádíme následující kontakty:

Festival Internacional do Filme Científico, Centro cultural Malaposta, Rua Angola, Olival Basto, 267-039 ODIVELAS, Portugal, tel. ++351 21 938 8407, 21 938 8570, fax 21 938 9347, e-mail: cineciencia@aeiou.pt, www.palcos.com/amascultura/cineciencia

**** Následující – už 52. ročník Internationale Filmfestspiel Berlin se koná od 6. do 17. února 2002 v obvyklém programovém rozsahu. Uzávěrka přihlášek byla 10. listopadu t.r., filmy musí být v Berlíně o deset dní později.**

Bližší informace na www.berlinale.de

**** Od 21. do 26. března 2002 se koná ve Stuttgartu 11. ročník Mezinárodního festivalu animovaných filmů. Projekce se odbyvají v centrálním festivalovém kině Alte Reithalle, v kině hotel Maritim, v novém atraktivním areálu firmy Bosch a v několika dalších zajímavých lokalitách města. V mezinárodní soutěži se objeví na 50 filmů v šesti kategoriích, v samostatné soutěži se utkají příslušníci nejmladších generací, zvláštní kategorií mají filmy pro děti. A protože to bude už za nové měny, tak na ceny bude rozděleno kolem 50.000 eur – autoři vítězných filmů v hlavní soutěži si odvezou po 7.500 eur, nejlepší animovaný film, který vznikl jako školní práce na filmových středních či vysokých školách, získá prémii 15.000 euro jako vklad na výrobu filmu, který tak má zajištěnu premiéru na příštím 12. ročníku festivalu v březnu 2004.**

Uzávěrka přihlášek je 1. prosince 2001. Originál reglementu je k dispozici v kanceláři Fitesu. Další informace na www.itfs.de, www.festival-gmbh.de, e-mail: trickfilm@festival-gmbh.de

**** Již devátý ročník Mezinárodního festivalu animovaných filmů se koná od 22. do 26. srpna 2002 v japonské Hirošimě pod ústředním mottem „Láska a mír“. V tomto duchu budou také organizátoři festivalu vybírat z přihlášených snímků a budou preferovat především ty z nich, které se vyjadřují pomocí nejrůznějších animovaných technik k bolavým problémům naší planety na prahu 21. století a nového tisíciletí. Přihlášky společně s ukázkovými kazetami je možné posílat po 1. únoru příštího roku, uzávěrka je 10. dubna 2002.**

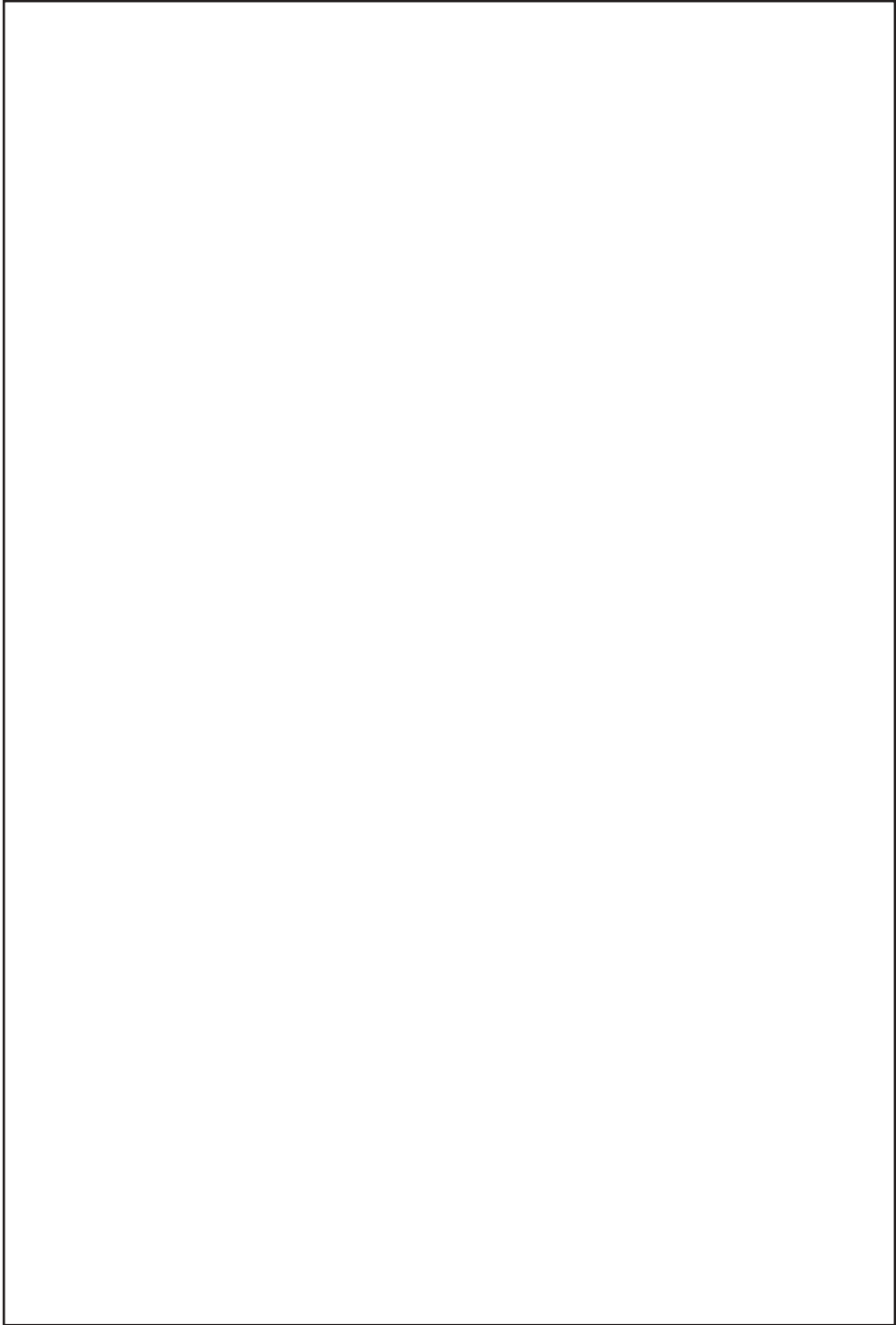
HIROSHIMA 2002 FESTIVAL OFFICE, 4-17, Kako-machi, Naka-ku, Hiroshima 730 – 0812 JAPAN, e-mail: hiroanim@urban.ne.jp, <http://www.urban.ne.jp/home/hiroanim/>

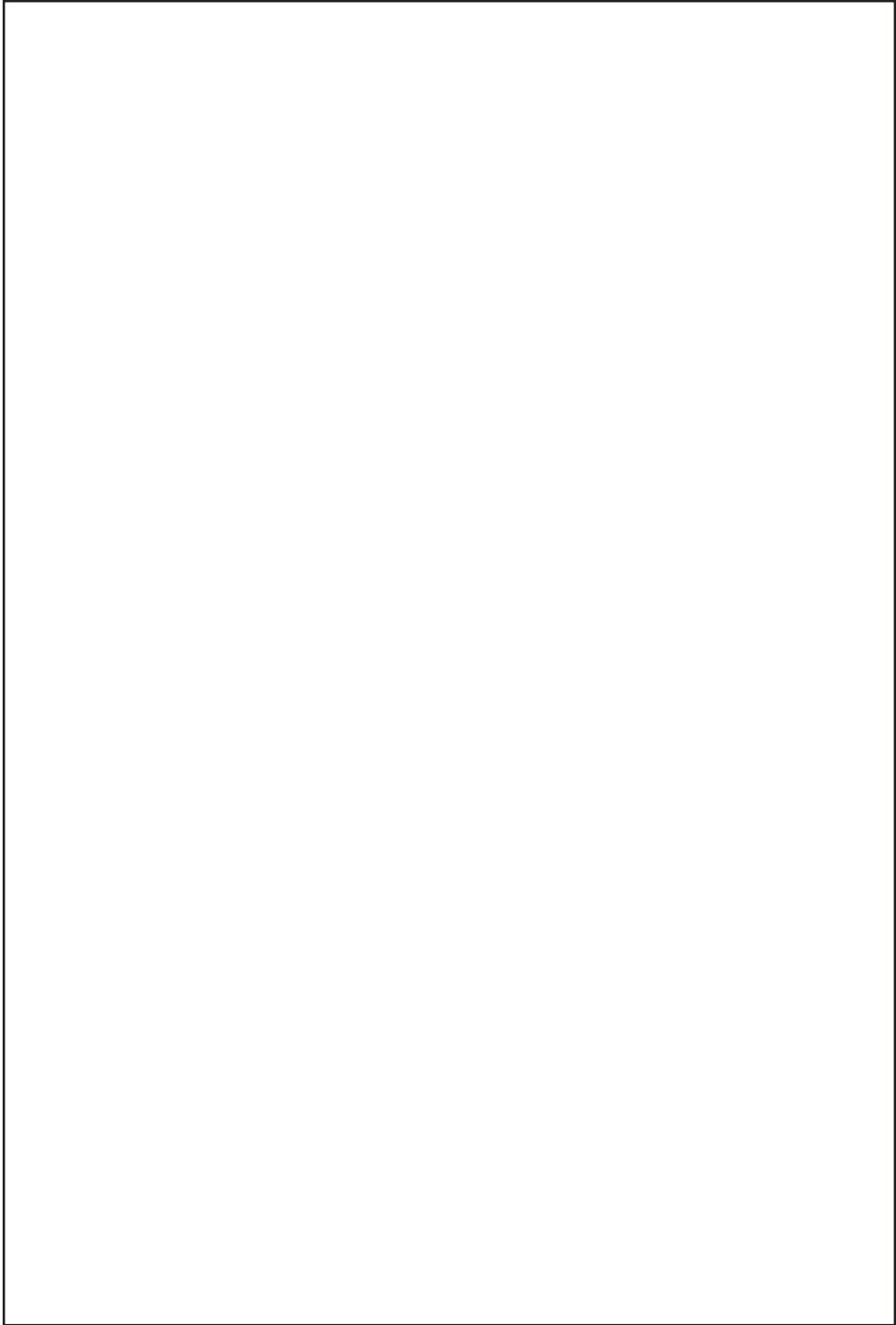
Tak tu máme nové zaklínadlo, kterým Poslanecká sněmovna PČR „nalajnovala“ podmínky prozatímnímu řediteli České televize před jeho volbou v únoru t.r., zaklínadlo jménem „vyrovnaný rozpočet“. Nejen redaktor Zpravodaje Fitesu už tehdy zapochyboval, zda tím vševědoucí poslanci vlastně nejen nalajnovali, ale de facto účelově namydli pověstné schody asi každému generálnímu řediteli televize veřejné služby. Tažanice kolem toho nakonec stvrdila začátkem listopadu 2001 i Rada ČT, která před uzávěrkou tohoto čísla novému (a jí zvolenému!!!?) generálnímu řediteli opět (poněkolkáté) návrh rozpočtu neschválila. Jsou tedy předseda Mrzena=Kučera po Jirákoví=Kučíkovi a Marešovi=Dědečkové tím třetím „králem“ vzadu, kteří budou pokračovat v destabilizaci ČT na základě politické objednávky, že Česká televize je „postsocialistický moloch“?

Nechceme míchat „hrušky s bramborami“, nicméně následující elaborát, který vznikl pod patronací Nezávislé odborové organizace ČT, určitě stojí alespoň za přečtení...

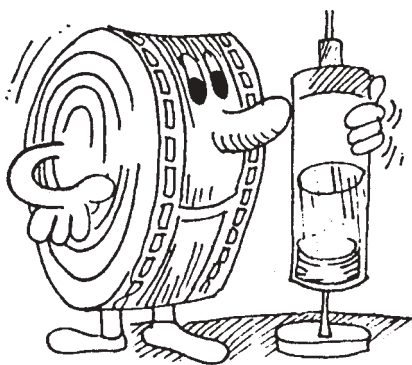

**Úvodní text a grafy k článku
"Bumbrlíček"? je jako
samostatná příloha v *.doc**

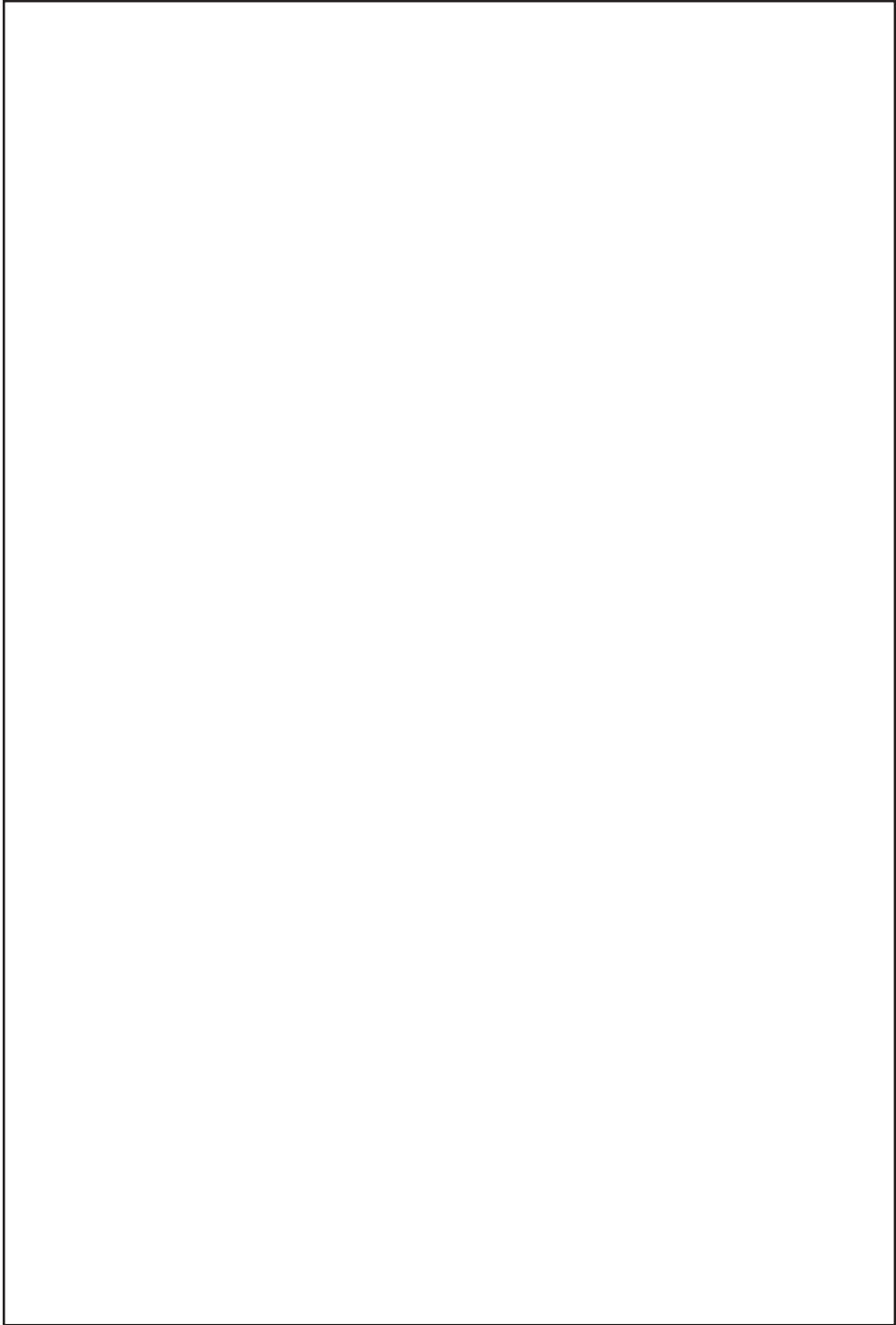

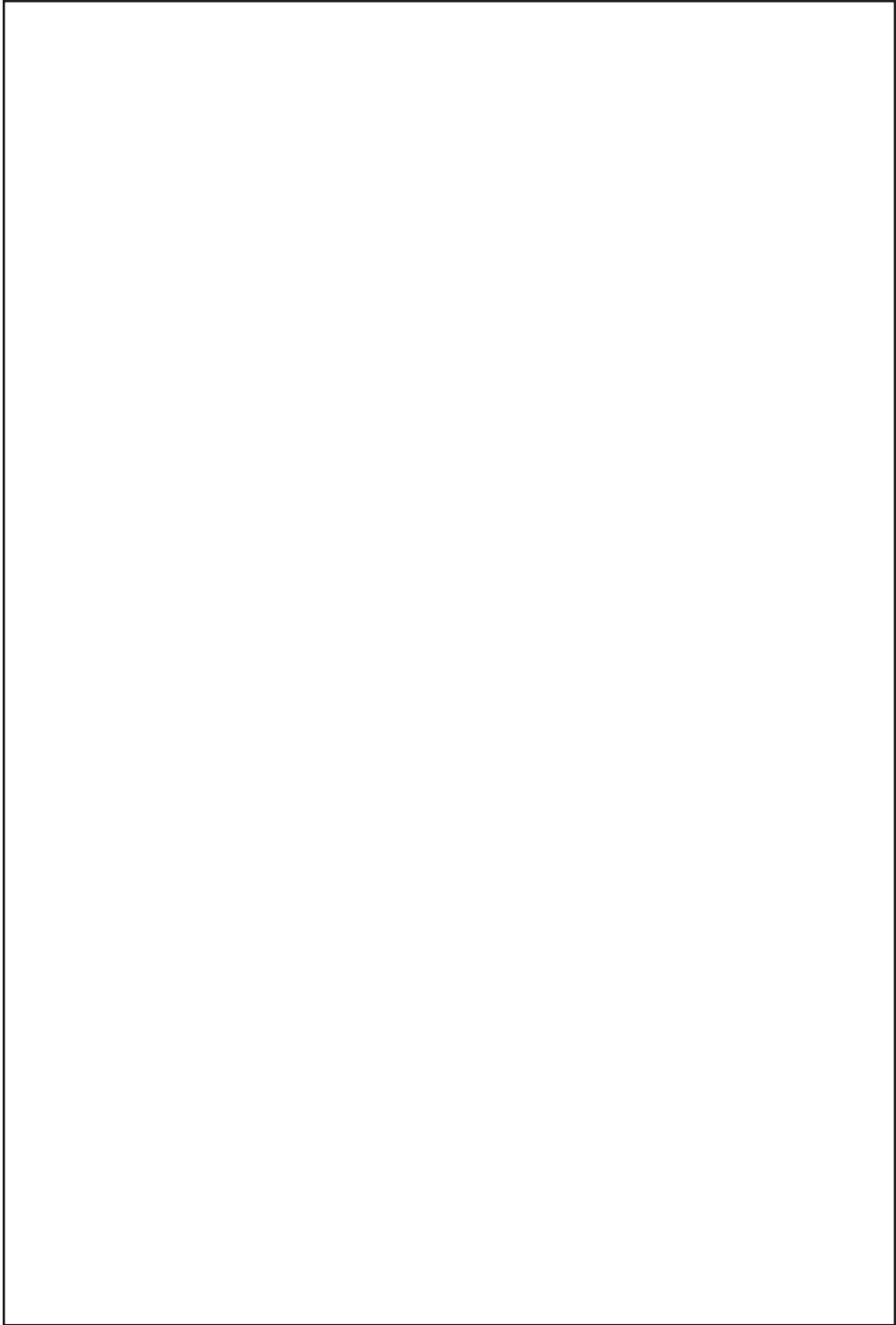
Z uvedených grafů vyplývá, že Česká televize patří k nejefektivnějším TV společnostem v Evropě. I přes neustále klesající reálný příjem (jehož výši nemůže nijak ovlivnit) se snaží neustále zkvalitňovat a rozšiřovat službu divákům. (Skryté titulky, teletext, internet, stereo...)

Prosté přepočtení prostředků podle aktuálního kursu koruny by se mohlo na první pohled jevit jako neseriozní, je potřeba si ale uvědomit, že většinu nákladů je nutné vynaložit ve „světových“ cenách, protože všechny společnosti nakupují zařízení, suroviny a programy u stejných světových výrobců.

V tabulce není uvedena maďarská televize, protože ta dnes prožívá hlubokou krizi. Prokázaný politický vliv na chod veřejnoprávního sektoru, bezbřehé propouštění stovek zaměstnanců a s tím spojený radikální pokles sledovanosti, privatizace studií, to vše na jedné straně a přitom existence dvou veřejnoprávních TV společností (MTV a TV Duna) s minimálním vlivem na diváka, to vše je dnes pokládáno spíše za odstrašující příklad neochráněného statutu nezávislosti mediální společnosti veřejné služby.

d) „Sloučení televize a rozhlasu by přineslo výrazné úspory“

Na toto téma jsme se dotázali vedoucích představitelů různých společností s tímto výsledkem:

Spojení rozhlasové a TV společnosti má své historické kořeny z doby vzniku TV vysílání. V počátcích televize, když se hledal subjekt, který by TV vysílání zavedl do praxe, byl tento úkol většinou svěřen rozhlasovým společnostem, které jako jediné měly s vysíláním zkušenosti a disponovaly potřebným zázemím a kvalifikovanými odborníky.

S rozvojem televize přestaly skromné podmínky rozhlasových společností stačit a nastaly dvě cesty vývoje k dnešní situaci.

U některých společností se TV část osamostatnila a vybudovala vlastní centrum a samostatnou instituci, u jiných zůstaly obě činnosti „v jednom domě“ a ty vybudovaly svá nová vysílací centra s ohledem na tuto skutečnost.

Všichni představitelé obou typů společností se vzácně shodují v názoru, že dnešní stav je vyhovující a není účelné jej měnit. (Ať ve směru sloučení či rozdělení společností). Tam, kde je rozhlas a televize jako jeden společný podnik, jsou většinou divize zabývající se rozhlasovou prací od televizních organizačně, personálně i technicky oddělené a vzájemná spolupráce těchto složek je minimální. Náklady, které by si změna vyžádala by byly neúměrně vysoké a přínos minimální. Objektivně je však třeba přiznat, že model sloučené TV a rozhlasové služby v jedné společnosti je v Evropě obvyklejší.

5) Závěr

Tato zpráva si neklade za cíl prezentovat Českou televizi jako dokonalou, bezchybnou instituci, neboť v každé společnosti je nutné a možné vždy něco vylepšit, mělo by se tak ovšem dívat na základě konkrétních a racionálních argumentů, s vědomím odpovědnosti vůči divákovi a nikoli pod vlivem „pocitů“, „dojmů“, informací agentury „jedna paní povídala“, zaslepených ideologických předsudků či metodou pokus-omyl.

Pokud tento skromný materiál pomůže přesunout diskusi od „pocitologie“ k seriózní debatě o způsobu financování ČT, nebyl napsán zbytečně.

V Praze 24.10.2001

Jiří Černý

ZPRAVODAJ **nadace**
FITESU **clf** **vychází**
za finanční
podpory
Nadace ČLF

Jeden z těch báječných mladých mužů

V Příbrami zemřel 4. října 2001 dramatik a filmový scenárista a režisér Antonín Máša.

I když už uplynula řada let, i když mnozí znají jejich jména už jen jako pojmy z dějin českého filmového umění, i když někteří už odešli z našeho středu, stále se jim bude říkat nová mladá vlna, nebo – jak je nazval Josef Skvorecký – „všichni ti bystří mladí muži a ženy“.

Po Evaldu Schormovi, Pavlu Juráčkovi, Zdenku Sirovém, Jaroslavu Papouškovi, Ester Krumbachové odešel Antonín Máša. Mezi tvrdohlavými mladými absolventy filmové fakulty, kteří tehdy v šedesátých letech minulého století přicházeli do dramaturgií tenkrát ještě na dlouhou dobu socialistické státní kinematografické výroby s nápady, náměty a scénáři, vymykajícími se všem dosavadním mravoličným filmovým pohlednicím „socialistické současnosti“ či „pokrokové minulosti“, byl novopečený scenárista a dramaturg Máša patrně nejtvrdohlavější. A téměř všechno, co bylo podle jeho scénářů natočeno nebo co sám natočil jako režisér, bylo vždycky – někdy až k neunesení – naplněno hledáním odpovědnosti. Člověka za sebe, za jiné, za společnost, za osud světa, tvůrce filmu za konečné dílo.

Jen jako pars pro toto si připomeňme třeba scénář k filmu Každý den odvahu, který pak natočil Evald Schorm, vlastní režijní debut podle vlastního scénáře Bloudění nebo především Ohlédnutí, jedno z klíčových děl tehdejší vlny dravého a mravně nezkorumpovaného mládí pronikající do umělecky a mravně zrelativizované české filmové tvorby. Samozřejmě, že bychom mohli vyjmenovat ještě další, možná méně surově přímé a nelitostné, ale vždycky o tomtéž, jako třeba scénář k Olmerovu filmu Co je vám, doktore?

Skvorecký nazval Mášu politikem Nové vlny a film Ohlédnutí označuje za politikum par excellence. A připomíná Mášova slova z jakéhosi interview, že „kromě jisté slovanské těžkopádnosti máme ... ještě tu nevýhodu anebo výhodu, že ať chceme nebo nechceme, stále myslíme s větší mírou odpovědnosti za osudy svého národa“. Může to sice vypadat jako velká slova, „ale myslím si, že je to přesto tak,“ dodává Máša. Proto, jestliže návrat československých společenských poměrů v sedmdesátých letech opět k lhostejnému a neodpovědnému budování dávno již demaskované „socialistické utopie“ znamenal pro všechny jeho kamarády a soupeřníky zklamání a přerušení – někdy i trvalé – nadějně započaté tvůrčí cesty, pro Mášu to znamenalo zhroucení celého jeho lidského programu.

K hořkosti se přidala nemoc a někdejší Tonda Máša, synek z půvabné vesničky Višňové na Příbramsku, hluboce věřící muž s tváří sedláka – písmáka, buldozer mezi spolužáky na filmové fakultě, jeden čas společně s Pavlem Juráčkem redaktor jakýchsi okresních novin, vždycky a všude zarputilý diskutér, filmař toužící po svobodě, která znamená odpovědnost, ale zároveň neustále s chutí experimentující, nyní odešel. Nebyl už zase tak mladý, bylo mu šestašedesát, ale pro všechny bude stejně jako ostatní kamarádi, co ho předešli, už napořád jedním z těch bystrých mladých mužů a žen z legendární mladé československé filmové vlny dvacátého století.

Vladimír Bystrov

Antonín Máša se narodil 22. července 1935 ve Višňové na Příbramsku. Po absolvování filmové fakulty Akademie múzických umění v Praze působil od roku 1961 jako dramaturg a scenárista v tehdejším Filmovém studiu Barrandov. Autor scénářů mj. k filmům Každý den odvahu (1964, režie Evald Schorm) a Co je vám, doktore? (1984, režie Vít Olmer). Režisér mj. filmů Bloudění (1965), Hotel pro cizince (1966), Ohlédnutí (1968), Rodep (1972) a Skřivánčí ticho (1990). Podle vlastní divadelní hry Noční zkouška natočil film Byli jsme to my? (1990).

Eduard Sedlář zemřel (6.8. 1942 – 23.10. 2001)

Odešel další z tvůrců dobré televizní zábavy. Začínal jako pomocný režisér Jána Roháče a při svém vkusu a inteligenci si rychle osvojoval vše, co bylo potřebné pro samostatnou práci. Projevil se jako režisér Televizního klubu mladých, semaforáckých Návštěvních dnů, Dluhů Hany Zagorové, pořadů snímaných televizní či filmovou technikou. Byly to hlavně v osmdesátých letech pořady s Karlem Gottem, dále jednotlivé klipy, v nichž navazoval na nejlepší z české školy filmových písničků a celá řada dalších pořadů.

V rozhodujících chvílích roku 1989 pracoval v revolučním vedení ČST a režíroval přenosy z historických setkávání divadelníků. Na počátku roku 1990 se stal šéfem realizace Hlavní redakce zábavy ČST.

Po rozkulačení televizních redakcí o rok později šéfové tvůrčích skupin na něj jaksi pozapomněli, i na ten fakt, že byl jedním z opravdu mála těch, kteří uměli přímý živý přenos. Dostávalo se mu jenom drobníček, které neodpovídaly jeho kvalitám.

Ještě, že v televizi Prima mu v závěru jeho života dávali práci. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci.

Ivo Paukert

Odešel další z někdejší nové vlny:

Jaromil Jireš

Ve věku necelých šedesáti šesti let zemřel ve středu 24. října 2002 filmový režisér, docent pražské Filmové fakulty Akademie múzických umění, neúnavný organizátor evropských filmových projektů známých jako Eurimages, Jaromil Jireš.

Zemřel další z někdejší legendární nové filmové vlny československé kinematografie poloviny šedesátých let. Někomu se může zdát, že půl století života, spojeného s filmem a plného filmu, je dost. Že aktivně prožít tak dlouhé období jedné kinematografie, nebo jak eufemisticky říkáme, filmového umění, to když házíme do jednoho pytle všechno, co spatří světlo světa ať už na celuloidovém pásu nebo na videozáznamu, stačí. Jenže dějiny tvůrčích úspěchů vydávají spoustu svědectví o tom, že profesionál a umělec může udělat mnohem víc. A Jaromil Jireš, byť na svá první filmová studia v čimelické průmyslovce nastoupil právě před půl stoletím, ještě zdaleka nebyl na konci své tvůrčí potence.

Po Čimelicích, kde se učil organizaci filmové výroby a distribuce, následovalo studium nejprve kamery a později ještě režie na pražské filmové fakultě. To bylo v letech, která budou označována jako doba zrání a nástupu nové mladé vlny v československé kinematografii po druhé světové válce. Jeho první filmy Křík nebo hrabalovská povídka Romance v Perličkách na dně, i díla další, zejména Žert podle stejnojmenného románu Milana Kundery, patřily k dílům, která důsledně, i když nikterak mimořádně provokativně, pomáhala vykolejit vlak tehdejší tzv. socialistické filmové produkce, který se řtil do stále většího mravního relativismu a estetické nicoty.

V tomto úsilí pokračovala i celá Jirešova následující tvorba, někdy více a někdy méně kompromisnická, nikdy však neuhýbající od režisérova poetického snu o světě sice bolestném, možná na povrchu šedivém, ale uvnitř plném lidskosti. Jmenujme například alespoň zdánlivě „prorežimní“, leč ve skutečnosti hlubokou religiozitou prodchnutý film o básničce Marušce Kudeříkové ...

a pozdravuji vlaštovky, nebo surrealistickou básnickou féerii podle Vítězslava Nezvala Valerie a týden divů či poetický film o Leoši Janáčkově Lev s bílou hřívou. Labutí písní Jaromila Jireše byly dva pozoruhodné filmy: jemné navýsost humanistické drama Učitel tance z roku 1995 a poetická sonda do nejintimnějších mezilidských vztahů Dvojrole z roku 1999.

Půlstoletí života a tvorby filmového režiséra, scenáristy, teoretika, vysokoškolského učitele – nejprve v šedesátých letech odborného asistenta a po vynucené přestávce od roku 1991 opět docenta – a neúnavného organizátora společných evropských filmových projektů, introvertního a citlivého umělce par excellence je příliš mnoho na jeden nekrolog. Když Jaromil Jireš po dlouhém utrpení, způsobeném následky tragické dopravní nehody, zemřel, byl – z pohledu budoucích dějin české kinematografie – vlastně pořád ještě mladý jako tenkrát v letech šedesátých.

Vladimír Bystrov

Režisér Jaromil Jireš se narodil 10. prosince 1935. Po absolvování filmové průmyslovky v Čimelicích začal v roce 1954 studovat kameru na pražské FAMU a o dva roky později režii. Natočil mj. filmy: Křik (1963), povídku Romance v Perličkách na dně (1965), Žert (1968), Valerie a týden divů (1970), ... a pozdravuji vlaštovky (1970), Lidé z metra (1974), Ostrov stříbrných volavek (1976), Mladý muž a bílá velryba (1978), Neúplné zatmění (1982), Katapult (1985), Lev s bílou hřívou (1986), Helimadoc (1995), Učitel tance (1995), Dvojrole (1999) a řadu dokumentárních a televizních filmů zejména s hudebním námětem.

Dovídám se dnes o smrti Jaromila Jireše, o jeho smrti po tak dlouhém trápení, po tak dlouhé nemotě. Tolik vzpomínek od let, kdy jsem ho znal na filmové fakultě nebo když jsme potom spolu dělali filmovou verzi Žertu. Byl nesmírně intreligentní, vzácně inteligentní, tichý, skromný, byl věrný přítel. Když se po roce 1989 dával v Paříži jeho Žert, napsal jsem o něm do Nouvel Observateur nadšenou chválu, kterou jsem skončil slovy: "Je to tak vzácné, když autor může vzdát hold režisérovi, který zfilmoval jeho knihu, že ~~je~~ ^{je} nechteí tu příležitost minout." Dneska chci vzdát hold jeho životu a jeho filmům. A je mi smutno.

Milan Kundera

Přetištěno z MF Dnes(27.10. 2001 se svolením redakce

Český filmový a televizní svaz
Pod Nuselskými schody 3
120 00 PRAHA 2